HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo 23.** | **Sobota (Saturday) 4. června (June) 1977** | Cena 25 centů

K svátku Nejsvětější Trojice

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

V kostelích a klášteřích, jejichž počet v Čechách a na Moravě začátkem 12. století vzrůstal, nastal také rozkvět umění iluminačního, které zdobilo a přivedlo na velikou uměleckou úroveň díla rukopisů, která byla v těchto klášteřích benediktinů, kartuziánů, cisterciáků a premonstrátů opisována. Fotografie obrazu Svaté Trojice, kterou dnes přinášíme, je jednou ze tří celostránkových maleb "Žaltáře Ostrovského". Dnes je uložen v kapitulní knihovně chrámu svatého Víta v Praze a je jednou z význačných památek tohoto dekorativního umění našich rukopisů.

ENGLISH SECTION INSIDE

Už za čtrnáct dní — v neděli 19. června 1977 bude v Římě prohlášen za svatého náš rodák — čtvrtý biskup americké Filadelfie — Bl. Jar Nepomuk Neumann. Tato Prachatická bašta — dodnes zvaná Helvít — se svatojakubským kostelem v pozadí — byly "očitými svědky" jeho mládí v jihočeských Prachaticích.

K 10. výročí encykliky "Pokrok národů"

V minulých dnech papežská komise "Spravedlnost a mír" vydala pod názvem "A l'heure du nouvel ordre international" (V hodině, či v době nového mezinárodního řádu) — dokument, jehož účelem je přivést lidi k zamyšlení nad otázkami, které tato encyklika nastiňuje a řeší, a které jsou stále aktuální.

Encyklika **"Pokrok národů"** byla připravena již dřívějšími koncilními a papežskými dokumenty, hlavně koncilní konstitucí "Radost a naděje" a encyklikami **"Mír na zemi", "Matka a učitelka"**. Její obsah a cíl by se dal co nejstručněji vyjádřit asi takto: Zdůrazňuje se v ní nutnost a užitečnost všestranného rozvoje člověka i celého lidstva. Žádá dále, aby jednotlivci a národy se sami stali strůjci vlastního rozvoje, a aby o něj usilovali s pocitem zodpovědnosti.

Od vydání encykliky nyní uplynulo 10 let. Za tu dobu se změnila i celková světová situace. Výraz "rozvoj" poněkud pozbyl své dřívější přitažlivosti. Dnes se razí nové, náročnější heslo. Stále častěji se mluví a píše o "novém mezinárodním řádu". Najdeme tento výraz i v dokumentech Spojených národů, mezinárodní výzkumné ústavy mu věnují své studijní úsilí, jedná se o něm na celosvětových zasedáních různých organizací, ale přesto se toto heslo doposud nesetkalo se širokou masovou odezvou ve světovém veřejném mínění.

Dnes by se tedy dalo mluvit o určitém údobí stagnace a snad i únavy. Proč? Příčin je několik. Rozličné naděje, které přímo hýbaly ještě minulým desetiletím, se nyní ukázaly iluzorními. Současná politická i hospodářská situace se všeobecně označuje jako krizová. Krizí prochází např. dřívější vzor demokratického zřízení. V zemích tzv. Třetího světa stále více přibývá totalitních a vojenských režimů, ale i v tradičně demokratických zemích se projevují opačné tendence, založené ponejvíce na násilném řešení problémů. Hospodářsky slabší státy, následkem celkové krize klasického kapitalistického ekonomického systému, založeného na neustálé expanzi, stojí nyní prakticky na prahu inflace a ceny stoupají nejen v kapitalistických, nýbrž i v tzv. socialistických státech, které se domnívaly, že jejich peněžní systém bez zlatého krytí inflaci nepodléhá.

Vyvstávají i nové otázky, které dříve prakticky neexistovaly, např. ekologický problém zamoření životního prostředí následkem rostoucí industrializace. Mluví se vážně i o postupném vyčerpávání surovinových zdrojů, o přelidnění země, o ekonomickém optimu počtu dětí v rodině atd. To vše působí, že pro tzv. rozvojové země se jejich hospodářský a sociální vývoj stává stále těžší.

Zdálo by se tedy, že máme určité právo položit si otázku: je dnes encyklika "Pokrok národů skutečně již překonaná? Domníváme se, že není. Je sice pravda, že celková situace, jak ji vylíčila encyklika v r. 1967, se podstatně nezlepšila. Avšak úsudek Pavla VI., který v ní vyslovil, že se totiž "hladovějící národy dnes dramatickým způsobem obracejí k národům žijícím v hojnosti", zůstává stále velmi aktuální. Skutečnost plně potvrzuje i jiný úsudek této encykliky: "Nakonec chudí zůstávají chudými, kdežto bohatí stále více bohatnou". Tento hospodářský dualismus se naopak ještě zvětšuje a propast mezi chudými a bohatými se prohlubuje dále, protože bohaté země se konec konců snaží svou krizi mírnit zvyšováním cen a tím ji "vyvážet" do zemí, které už beztak nemohou platit za potřebné produkty. Tak se zároveň obrany méně schopné

(Dokončení na str. 12.)

Sloupek informací

A POZNÁMEK KE ZPRÁVÁM Z USA, SSSR A Z BLÍZKÉHO VÝCHODU

Vrat'me se k interview s generálmajorem John K. Singlaubem, které předminulý týden přetiskl WASHINGTON POST. Třetí nejvyšší důstojník amerických jednotek v jižní Koreji — (celkem asi 40.000 mužů) — v něm prohlásil, že zamýšlené rozhodnutí prezidenta Cartera odvolat z Koreje 31.700 příslušníků pozemních vojsk "povede do čtyř - pěti let k válce". Jak je dále známo, byl generál Singlaub po rozmluvě s prezidentem v Bílém domě dne 21. května z Koreje odvolán a o týden později byl jmenován náčelníkem štábu Velitelství armádních sil (Armed Forces Command), které sídlí ve Ft. McPherson, Atlanta.

Případ vyvolal samozřejmě hodně vzruchu a pozornosti si jistě zaslouží. Dal vzpomenout na odvolání generála Douglas MacArtura ze stejné oblasti prezidentem Trumanem v roce 1951: MacArthur chtěl ve vítězném postupu proti severo-korejským vojskům, podporovaným čínskými "dobrovolníky", pokračovat až na území Číny — Harry Truman se však obával, že by do války zasáhl i Sovětský svaz, s nímž byla tehdejší Čína "jedna ruka". A jako tenkrát jsou i dnes k případu generála Singlauba komentáře pro a proti.

Jistě je správné poukazovat na to, že generál veřejným vyslovením svého názoru "porušil subordinaci" — kritizoval vrchního velitele, což se na vojáka nesluší; že svým zjištěním mohl narušit celkový koncept prezidentovy politiky, zaměřené jednak na snižování vojenského rozpočtu, jednak na další uvolňování politické atmosféry. A koneckonců Singlaub se "mýlí", protože — jak jste slyšeli a četli — bezpečnost Jihokorejské republiky není odsunem amerických pozemních jednotek ohrožena: její armáda je početně stejně silná (asi 600.000 mužů) jako vojska severní, komunistické části poloostrova a v zemi zůstane kolem sedmi tisíc příslušníků amerického letectva atp.

Proti těmto komentářům několik poznámek z druhé strany: pokud jde o politickou koncepci Carterovy administrativy — řekl prý jeden vysoký důstojník Pentagonu (zaznamenal NEWSWEEK) — americký delegát u OSN Andrew Young ji narušuje na běžícím pásu a není volán k odpovědnosti... Odchod amerických vojsk z Koreje prý ještě více zvrátí rovnováhu sil v Asii; Čína se údajně obává, že zesílí sovětská aktivita na kontinentě a Japonsko zase očekává, že "bude porušena stabilita Korejského poloostrova" (zaznamenal TIME) — což jsou jen jiná slova pro výrok generála Singlauba, že "dojde k válce". A konečně se poukazuje na to, že komunistická severokorejská armáda je vycvičena k agresivním akcím, jak se ukázalo například loni v létě při "sekyrářském" incidentu, kdy na hranici mezi oběma Koreami byli zabiti i dva američtí důstojníci (H.N. 4. září) — a jak především ukázal červen 1950, kdy došlo k prvnímu přepadu jižní republiky.

Prezident Carter — (po Singlaubově kritice — pozn. redakce) — sotva mohl jednat jinak, než jednal, neboť běželo také o autoritu hlavy státu. Doufejme však, že nezapomene, čím zkušený voják John K. Singlaub svůj názor zdůvodnil — což jistě udělal. Řada Singlaubových vysokých vyznamenání svědčí o tom, že umí odhadnout nepřítele. —

□

KONEC KREMELSKÉ "TROJKY"

Po zasedání ústředního výboru komunistické strany Sovětského svazu v úterý dne 24. května bylo oznámeno, že Nikolaj V. Podgorny byl "uvolněn" z členství v "politbyru", jehož 25 členů a kandidátů tvoří to centrum politické moci ve státě. Důvody nebyly v úřední zprávě uvedeny. Stáří — Podgornému je 74 — to asi nebylo, sedmdesátníků je víc, včetně Brežněva, a nemoc sotva. Podgorny navštívil v březnu několik afrických států a podle pozorování moskevských korespondentů západních novin vypadal i pak zdravěji než generální tajemník strany Brežněv a z nedávné nemoci jen těžce se zotavující předseda vlády Kosygin.

Podgorny byl od roku 1965 jako předseda presidia Nejvyššího sovětu formální hlavou státu, ve skutečnosti platil ve špičkové "trojce" s Brežněvem a Kosyginem za toho třetího vzadu. Nejvyšší sovět má zasedat 16. června a je velmi pravděpodobné, že Podgorny bude i odtamtud z předsednictví "odvelen". Poněkud překvapivý konec kariéry ukrajinského komunisty, který byl za Stalina stranickým tajemníkem v Charkově, za Chruščova prvním tajemníkem komunistické strany Ukrajiny, od roku 1957 kandidátem a od roku 1959 členem kremelského "politbyra".

V Kremlu se tedy po delší době zase "něco" děje. Nikolaj Podgorny platil za "umírněného", jak se tak hezky v politice říká odpůrcům příliš radikálních změn. Jméno jeho nástupce jako člena "politbyra" nám může leccos napovědět o nadcházejícím politickém kurzu Moskvy. Až dosud ohlášená jmenování potvrzují, že pánem v domě je Leonid Brežněv.

Novým náměstkem předsedy vlády se stal Konstantin Katušev, na kterého si možná vzpomenete z časů kolem okupace Československa v roce 1968, neboť v jednáních s KSČ před ní a potom po srpnu hrál jednu z klíčových rolí; Katuševovi je teprve 50 roků a v nové funkci je zároveň vedoucím sovětským delegátem v tzv. "Radě vzájemné hospodářské pomoci", která je vrcholným ekonomickým orgánem států sovětského bloku, Mongolska a Kuby. Nástupcem Katuševa v jeho bývalé funkci tajemníka ústředního výboru sovětské komunistické strany byl jmenován Konstantin V. Rusakov, jeden z nejbližších spolupracovníků Brežněva.

□

BLÍZKÝ VÝCHOD PO VOLBÁCH V IZRAELI

Všeobecně se očekávalo — různé informace říkají, že i v Bílém domě — že v květnových volbách v Izraeli dosud vládnoucí Strana práce (Labor Party) sice ztratí nějaké mandáty, avšak zůstane těsným vítězem. Konečné výsledky pak nejen překvapily, ale některé politiky doslova šokovaly. Zcela nečekaně vyhrála strana "Likud" (Jednota), jejíž vůdce Menachem Begin je pro arabské sousedy "rasistou a teroristou".

Beginova strana získala ve 120-členném "Knessetu" (parlamentě) 44 křesel, Labor Party bude mít po ztrátě 18 mandátů jen 33 poslanců. Nové "Demokratické hnutí pro změny", vedené bývalým náčelníkem generálního štábu a jinak archeologem světového jména Yigaelem Yadinnem hned napoprvé získalo 15 mandátů, vesměs na úkor Strany práce. Tři nábožensky orientované politické strany budou mít 16 poslanců, pravděpodobně podporujících designovaného ministerského předsedu Begina.

Vytvoření vlády bývá v Izraeli zdlouhavou záležitostí — jednou to trvalo plných 14 týdnů — a je to pravděpodobné i tentokrát. Begin prý vyhídl vůdce Labor Party Shimona Perese, aby se jejich strany spojily v úsilí o "vládu národní jednoty", ale Peres odmítl, neboť "platforma strany Likud neposkytuje možnosti zahájit jednání", rozuměj jednání o řešení izraelsko-arabského sporu.

* * *

Kdo je Menachem Begin, o němž v nejbližší době ještě mnoho uslyšíme?

Narodil se v roce 1913 v Polsku a již jako student práv ve Varšavě se stal členem sionistické organizace mládeže. Na útěku před nacisty v roce 1940 byl v Litvě zatčen sovětskou policií a krátce vězněn. Po propuštění vstoupil do polské zahraniční armády a s ní se dostal do tehdejší Palestiny. Desertoval a připojil se v roce 1943 k podzemní organizaci "Irgun Zvai Leumi" (Národní vojenská organizace), v níž se stal brzy jedním z vůdců. "Irgun" se krajně rozcházel s politikou pozdějšího zakladatele Izraele Ben-Guriona a dalších sionistů-socialistů, kteří se snažili o zřízení židovského státu cestou vyjednávání. Beginova organizace byla známa bezohledným vedením boje proti Britům i Arabům: v roce 1946 provedla atentát na hotel "Král David" v Jerusalémě, který byl tehdy hlavním stanem britských jednotek; s důstojníky bylo zabito také 90 židovských a arabských zaměstnanců. Na 200 lidí bylo zabito při nájezdu "Irgun Zvai Leumi" na arabskou obec Deir Yassin v dubnu 1948. Na hlavu Begina vypsali tehdy Angličané odměnu $30.000...

Po zřízení Izraele patřil Begin k opozici proti vládnoucí Straně práce — až na období 1967—1970, kdy byl ministrem v koaliční vládě. Jeden západní diplomat o něm řekl: "Jeho osobní život je čistý jako sklo. Všechno, co se o něm říká, je pravda. Je milý, přímý a poctivý a je ho možné mít rád. To však neznamená, že není nebezpečný." —

Podle zpráv z Izraele si leckterý z voličů až po volbách uvědomil, komu dal hlas. Begin je proti jakýmkoliv ústupkům vůči Arabům, kteří žádají navrácení území, ztracených v posledních válkách. Právě v poslední době se rýsovaly možnosti nějakého kompromisu, který by mohl být přijatelný oběma stranám. Stane-li se Begin ministerským předsedou a bude-li trvat na svých stanoviscích — pak by nebylo vyloučeno ono řešení, o němž se dnes otevřeně hovoří na straně Arabů: nová válka.

Takový konflikt by měl nedozírné důsledky pro celý svět, neboť by pomohl rozdmýchat jiskry, které doutnají na ještě jiných místech světa. Kdo si to přeje? **J. Netík**

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 4, 1977 — Vol. II., No. 23.

PRODÁM —

PONTIAC GRAND AM '73, bezvadný stav, V-8, Sun Roof, Auto. Trans., Air Cond., Power bucket seats, AM/FM Stereo, a další. $2.400 nebo nejlepší nabídka. Volejte do administ. Hlasu Národa (8:00 a.m.— 4:00 p.m.) 762-2044, nebo večer 971-1564.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA SMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
s soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

NÁBOŽENSKÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

✻ Podle časopisu Die Furche chce čs. režim udělat z ČSSR druhý ateistický stát; za 1. se považuje Albánie. V žádném jiném komunistickém státě není tlak na biskupy, kněze a věřící tak silný jako v ČSSR, kde jen dvě biskupství z 13 mají svého sídelního biskupa, 3 jsou řízena apoštolskými administrátory-biskupy a všechna ostatní mají kapitulní vikáře z řad prorežimního sdružení Pacem in terris; třem biskupům: Otčenáškovi, Hladovi a Matouškovi, se brání vykonávat biskupské funkce — a pak zdá se, jsou ještě další, které stát vůbec neuznává — a víc než 500 kněží nemá státní souhlas. Je dobře tu, připomenout slova sv. Otce k čs. biskupům, když byli v Římě, že Svatá stolice dělá vše, aby jejich vlast dostala dobré biskupy — neúspěch pochází odtud, že režim odmítá osoby, které navrhuje Řím. V ČSSR prý se rodí moderní katakombová církev. — Také starokatolická církev v ČSSR je bez biskupa: r. 1972 byl vzat státní souhlas jedinému, Augustinu Podolákovi, zmrzačenému následkem věznění, za nacistů nejdřív a pak za komunistů.

✻ 16. března se konalo v Havířově zasedání pléna rozšířeného federálního výboru sdružení kněží Pacem in terris, za přítomnosti nejvyšších státních představitelů, kteří dohlížejí na církevní život jak v českých tak i slovenských zemích, a místní správy. Zasedání mělo "projednat aktivní podíl kněží na politice přátelství mezi národy a mírovém soužití" a na celosvětovou konferenci církevních činitelů, která bude v Moskvě ve dnech 6.—10. června, zvolit své zástupce; budou to biskupové Vrána a Feranec, českotěšínský ordinář Ant. Veselý a slovenský předseda Pit kanovník Gejza Navrátil. Biskup Vrána poslal na zasedání list — byl právě v Římě, kde ho za jeho práci v sdružení nijak nechválili; slíbil přece, že z něho vystoupí.

✻ 16 chorvatských františkánů protestovalo dopisem u presidenta Husáka proti útlaku, jehož obětí se stali ti, co podepsali Chartu 77, a věřící. Byli proto vyslýcháni jugoslávskou policií, ale zatím nebyla proti nim učiněna žádná trestní opatření.

✻ "Přátelé" vzpomínají s úctou a vděčností v krátkém oznámení v LD 26. března nedožitých 75. narozenin českobudějovického biskupa mons. Josefa Hloucha.

✻ Josefu Plojharovi, suspendovanému knězi už skoro od února 1948, blahopřáli k jeho 75. narozeninám samozřejmě státní autority v čele s presidentem Husákem, ale také olomoucký biskup Vrána — podle LD "ocenil jeho úspěšnou práci pro soužití církve a státu v ČSSR", zatímco ve skutečnosti Plojhar byl hlavní jeho překážkou a spolupracovníkem v potlačení náboženského života vůbec.

✻ Do protináboženského boje se už zapojují i sobotní kriminální povídky (RP) — 12. března tam najdeme reportáž "Duše nespasené" o knězi, biskupském vikáři, který se dopustil finančních machinací.

✻ Své zasedání měla Ústřední rada České katolické Charity; jak sdělil vyšehradský probošt Beneš bude do pěti let dokončen a vydán nový překlad knih Starého zákona od dr. Václava Bognera; dále se plánuje mj. IV. vydání Kancionálu a vydání Českého misálu.

✻ Československá církev husitská vzpomíná tento rok 50. výročí smrti svého prvního patriarchy dr. Karla Farského. Příležitostný pastýřský list je z velké části věnován výzvě pracovat za mír a holdem Velké říjnové socialistické revoluci.

✻ Kněžské rovy: Zemřeli dpp.: Ladislav Jurák, farář v.v. ve Štramberku; Imrich Václav Hlavatý, čestný kanovník kroměřížský, farář ve Velké nad Veličkou; Antonín Nedbal, bývalý děkan v Kralupech n. Vlt.; František Šafář, administrátor v Drnovicích u Vyškova; Josef Handlíř, arciděkan v Moravských Budějovicích; Josef Kokoška, farář ve Zbiroze; Václav Doležal, novokněz z Ostopovic u Brna; Jindřich Jurák, dlouholetý duchovní správce v Uherském Hradišti-Kunovicích. — R.i.p.

RŮZNÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

✻ Náhlá smrt profesora Jana Patočky přišla pražskému režimu málo vhod. Probudila nový zájem o Chartu doma — 16. března ji podepsalo 617 osob — a způsobila mu za hranicemi ostudu, protože všude ji kladli do souvislosti s předcházejícími policejními výslechy. RP v poznámce 17. března obviňuje přímo Západ a zahraniční novináře a autory Charty, že zabili Patočku, a hájí se, vždyť přece umírají i mladší lidé... V Paříži exponent Výboru solidarity se signatáři Charty nazval Patočkovu smrt politickou vraždou a podle slov holandského ministra v. d. Stoela, který s Patočkou mluvil naposled, bude zemřelý zapsán v dějinách jako statečný bojovník za zachovávání hodnot, formulovaných v Helsinské dohodě. "Charta sice ztratila jednoho svého mluvčího, ale zůstávají další." Soustrastný telegram zaslali rodině z Moskvy Andrej Sacharov, předseda americké odborové ústředny AFL-CIO George Meany, Heinrich Böll a další. Ohlasem na smrt Patočky si můžeme také vysvětlit odročení meziparlamentní konference ve Vídni, která ve dnech 19. a 20. března měla připravovat práce konference bělehradské, a pak žádost presidenta USA Cartera, aby byl založen Vysoký komisariát SN pro zachovávání Charty o lidských právech. V čs. tisku i rozhlase skoro denně najdeme zlostné narážky na USA a vůbec na ty na Západě, kdo poukazují na porušování lidských práv v ČSSR. Dlouhý rozzlobený článek najdeme ještě 9. dubna. Generál Václav Sacher, který bojoval u Dukly s východní armádou, byl sesazen na prostého vojína, protože podepsal Chartu, a bránil se proti falešným obviněním. — Sedmdesátiletý Jan Patočka studoval filosofii ve Frýburku u Edm. Husserla, zakladatele tzv. fenomenologické školy, a Heideggera, zakladatele existencialismu, v Paříži a Berlíně; r. 1937 se stal profesorem na Karlově universitě a zůstal tam do r. 1948, kdy byl zbaven katedry a zůstal vědeckým pracovníkem při ČSAV; za Pražského jara se na universitu vrátil, ale už r. 1969 musel zase pryč; vytýkalo se mu také jeho křesťanské smýšlení. Významné jsou jeho statě o filosofii českých dějin a o Heglovi, Heideggerovi a Maritainovi. Jeho pohřbu se zúčastnilo na 1000 lidí — ale mnoho jich bylo zadrženo cestou na hřbitov a bylo odvezeno na policii. Modlitby kněze byly přehlušovány hučením vrtulníku, který kroužil nad hřbitovem, a motocyklistů z nedaleké závodní dráhy Svazarmu. Mezi přítomnými byla řada signatářů Charty, pak členové diplomatického sboru z USA, NSR a Holandska; pařížský Výbor solidarity poslal věnec. Zádušní mše svatá byla sloužena dva dny po pohřbu v kapli břevnovského hřbitova.

Čs. rozhlas vysílal po jeho odjezdu dva rozhovory s holandským ministrem zahraničí van der Stoelem: jeden byl určen pro zahraničí, snad odpovídající pravdě, kdežto druhý, pro domácí potřebu, byl silně zmanipulován vsunutými komentáři redaktorky; vytýkala mu, že narušuje pozitivní výsledky oficiálního jednání, porušuje Helsinskou dohodu a dělá ideologickou diverzi.

✻ V den 127. narozenin presidenta T. G. Masaryka položil velvyslanec USA v ČSSR Thomas Byrne věnec na jeho hrob na hřbitově v Lánech u Prahy. Bylo přítomno několik členů Masarykovy rodiny a pracovníci velvyslanectví s rodinami. Velvyslanec Byrne tak chtěl uctít, jak sám řekl, velkého státního a přítele USA. (Viz H.N. č. 18 ze 30. dubna 1977.)

✻ Podle rakouské agentury APA bylo v rámci čistek po r. 1968 vyloučeno z armády na 11.000 důstojníků. ČSSR má ve zbrani 270 až 280 tisíc vojáků. Statistika pochází z vídeňské vojenské akademie, jejíž elektronický mozek opatruje na 85 tisíc dokumentů. Celkem prý bylo postiženo nejrůznějšími čistkami po r. 1969 přes půl milionu lidí v ČSSR.

✻ 22. března došlo k novému velkému neštěstí v ostravské důlní oblasti. Následkem výbuchu plynu zahynulo na Dole Československé armády v Karviné 31 horníků; jen 9 se zachránilo. RP ve zprávě o neštěstí jakoby připouštělo, že bylo způsobeno hnaním za splněním plánu.

✻ Ve dnech 17. a 18. března se konalo zasedání ÚV KSČ — jednalo se o rozvoji a úkolech stavebnictví. Ve své zprávě Josef Kempný přiznal těžkosti na tomto poli, velkou rozestavěnost, malou přípravu investic atd. Zaviňují to "vážné strukturální problémy, zejména pokud jde o nedostatek kapacit pro průmyslovou a občanskou výstavbu" (?).

✻ 25. března o půl deváté pocítili v severních a severovýchodních Čechách slabší otřes země. Jeho epicentrum bylo severovýchodně od Krkonoš, mimo území ČSSR.

✻ Ve dnech od 1. do 10. března byl vykonán tzv. mikrocensus, výběrové šetření o životní úrovni u 100.000 domácností. Údaje prý jsou důvěrného charakteru a bude jich použito jen pro národohospodářské účely, přece však ne všude byli pracovníci přijati příznivě. Má to být generální zkouška na příští sčítání lidu, které se bude konat v letech 1980—1981.

✻ ČSL bude konat svůj sjezd ve dnech 29. června až 1. července.

✻ Podle údajů Federálního statistického úřadu dosáhla 28. března ČSSR 15 milionů obyvatel; v ten den se totiž narodilo jen v ČSR 533 dětí.

✻ 10 března vyšla série pěti poštovních známek s motivy pražských historických oken z malostranského Michnovského a Thunovského paláce, z hradčanského Arcibiskupského paláce a z chrámu sv. Mikuláše na Starém Městě.

KULTURNÍ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

✻ Měsíc březen byl ve znamení sjezdů: začali jej čeští spisovatelé na zámku Dobříši 1.—2. března, pak sněmovali slovenští, od 24. března to byli skladatelé a koncertní umělci, dramatičtí umělci, výtvarní umělci atd. Na všechny sjezdy šel dopis ÚV KSČ a byla přítomna zvláštní jeho delegace. Tím už bylo naznačeno, v jakém duchu mají sjezdy probíhat. Nový ÚV Svazu českých spisovatelů, ve kterém i nadále chybí jména opravdových spisovatelů-umělců, zvolil svým předsedou Josefa Rybáka, tajemníkem Donáta Šajnera.

✻ V Praze začali natáčet film "Tichý Američan v Praze", který prý odhaluje "méně známé skutečnosti února 1948", jak agenti amerických a anglických rozvědek připravovali spolu s českou opozicí vládní převrat; je to parafráze románu známého Grahama Greena.

✻ RP 18. března vybízí "Dobře připravit" mezinárodní festival Pražské jaro, který se koná v Praze už po 32 let od 13. května do 12. června.

✻ Rekonstrukce Národního divadla se týká především jevištní techniky, která bude vyměněna za automatizované zařízení, vybudování nových šaten, zřízení klimatizace v hledišti a dalších vnitřních úprav. Vlastní budovy ND se přestavba dotkne nejméně. Rekonstrukce má být skončena r. 1982, v předvečer 100. výročí prvního otevření Divadla. Prvním představením bude pak Smetanova Libuše, tak jako před 100 lety.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY" Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

PRODÁM krásný dvojdomek v Miami — blízko moře. Na každé straně domku dva pokoje, koupelna, moderní kuchyň a jídelna. Na straně majitelově ještě 16×20 krásný obývací pokoj s ručně dělaným krbem. Oplocená krásná dvojitá zahrada a parking pro 8 vozů. Cena $69.500. Půjčka $7.000 na 6%. Nájemník splácí půjčku. Pište: Owner — 330 NE 119 Terace, North Miami, Florida 33161.

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd., Berwyn
INVESTICE — PŮJČKY
Dlouhá léta zkušenost

VZKŘÍŠENÍ

TOMÁŠ ŠPIDLÍK:

Dříve než se letos rozloučíme s dobou velikonoční, zamysleme se ještě nad naší křesťanskou vírou v těla vzkříšení.

Nic nezní jednodušeji než křesťanská víra ve vzkříšení. Jako Kristus vstal z hrobu, tak vstaneme i my v poslední den, v den vzkříšení z mrtvých. Jednoduchost výrazu však svádí. Zapomeneme snadno, že tu jde o základní tajemství křesťanského života, které v tomto životě nikdy úplně nepochopíme. Snadno nás tu svede na scestí obrazotvornost malířů i rozumování těch, kteří tu pravdu vysvětlují.

Začněme tím, jak si vzkříšení asi představuje obyčejný člověk z lidu. Zazní hlas polnice a zavolá mrtvé k novému životu. Otevřou se hroby. Andělé posbírají a doplní rozpadlé kosti, člověk vstane a postaví se na nohy ve své svěžesti. V jaké podobě? Jako mladík, jako dospělý, jako dítě? Snažší je představit si 80letého starce, který se v poslední den navrátí do svých dvaceti let. Horší je ovšem předpokládat, že dítě, které zemřelo při narození, dorostlo na mladíka či rozvinulo se v slečnu. Jak vidíme, všechny tyto představy se pohybují v mlhavé oblasti. Fantasie nemá nic pevného, oč by se mohla solidně opřít, jenom základní víru v obnovení života. Navíc se to může zdát ještě snad i jakž-takž pochopitelné v případě Kristově — byl mrtev jen tři dny, navíc to byl Boží Syn, ale co ti dávno mrtví obyčejní lidé, spálení, v moři pochovaní, dávno mrtví?

Pochopitelně všechny představy narazí na jiné představy protichůdné. Kam se ti vzkříšení lidé vejdou, když jich najednou budou takové miliardy? Jaké fyzické zákony tu budou platit? Jaké budou vzájemné styky? Kdo pozná koho? Co si počnou manželé, kteří uzavřeli několik sňatků? "Budeme jenom zde na zemi", ptal se mě kdysi jeden mladý člověk, "nebo si budeme moci udělat procházku po vesmíru?" Jiné zase zajímá, co budou všichni ti lidé dělat. Budou pracovat? Když jsem řekl, že se budou celou věčnost modlit, zřejmě nebyli nadšeni mou odpovědí.

Už těch pár otázek ukazuje, jak se můžeme víc a víc zamotávat do problémů jako do klubka, které jsme na špatném místě začali rozmotávat, kdesi od prostředku. Zatím však je potřeba postupovat pěkně po pořádku a zvolna. Na počátku ovšem nemůže být nic jiného než článek víry: "Věřím v hříchů odpuštění, těla vzkříšení a život věčný."

Jsou tu vlastně tři články, které spolu souvisejí. Živý Bůh stvořil člověka k životu. Hříchem propadl smrti. Jsou-li mu hříchy definitivně odpuštěny Kristovým vykoupením, upřímnou lítostí a spravedlivou ná-

(Pokračování na str. 5)

DOBA SVATODUŠNÍ

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil své podivuhodné tajemství. — Dej nám, abychom, osvíceni vírou, — vyznávali slávu věčné Trojice — a klaněli se moci a velebnosti Boží jednoty. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ
(Př 8, 22-31)

Toto praví Boží Moudrost:

"Hospodin měl mne na počátku svých plánů, před svými skutky od pradávna.

Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve než povstala země.

Než byly propasti, jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve než byly hory zaklíněny, před pahorky jsem se narodila, dříve než učinil zem a role, první hromady zemského prachu.

Když rozpínal nebesa, byla jsem tam, když obzor vyměřoval nad propastí, když upevňoval oblaka na výsostech, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když hloubil základy pro zem, tu jsem u něho přebývala jako nejmilejší dítě, den co den jsem mu byla potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo s lidmi se stýkat."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM
(Řím 5, 1-5)

Bratři! Když jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha.

Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že v soužení se cvičí vytrvalost. Vytrvalost pak působí osvědčenost, osvědčenost zase vede k naději. Naděje však nenechá dojít hanby, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 16, 12-15)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, teď však byste to nesnesli. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, nýbrž bude mluvit to, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám. Všecko, co má Otec, je mé. Proto jsem řekl, že z mého vezme a zvěstuje vám.

Fatima v Portugalsku byla 13. května zase cílem statisíců poutníků také z ciziny, kteří tam vzpomenuli 60. výročí prvního z šesti památných zjevení P. Marie (13. května 1917), a oživili pro sebe i pro svět vzkaz vznešené návštěvnice: modlitbu a pokání na smír za uráženou Boží velebnost. Pouti byl přítomen jako papežský legát arc. z Bostonu v USA, kard. Humberto S. Medeiros, který přítomným poutníkům připomněl aktualitu fatimského poselství.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

FULTOM J. SHEEN, se narodil r. 1895 v El Paso ve státě Illinois, vysvěcen byl v r. 1919. Nejprve učil v semináři v Minnesotě pak vstoupil na Americkou katolickou universitu. Doktorát filosofie získal v Lovani v r. 1923, další hodnosti v Římě. Studoval také na Sorbonně a na Aténeu Angelicum v Římě. Po jeden rok učil na koleji sv. Edmunda v Anglii dogmatickou teologii, pak se vrátil do Lovaně, kde mu bylo přiděleno místo profesora filosofie; získal také jako první Američan mezinárodní cenu kardinála Merciera za filosofii. Pak se vrátil domů. Jeden rok byl farářem v malé farnosti v Peorii, odkud odešel přednášet filosofii náboženství na Americkou katolickou universitu. V r. 1934 ho Pius XI. jmenoval papežským komořím a příští rok papežským prelátem. R. 1950 byl jmenován národním ředitelem Společnosti pro šíření víry a 11. června 1951 mu bylo uděleno biskupské svěcení. Nyní je sídelním biskupem diecéze Rochester ve státě New York.

Fulton J. Sheen vydával dva časopisy s okruhem kolem pěti miliónů čtenářů a po léta je autorem pravidelných rubrik asi osmdesáti časopisů. V r. 1930 začal pravidelně vysílat nedělní rozhlasová kázání, která přenášelo asi 400 rozhlasových stanic. Od r. 1952 vystřídal působení v rozhlase za pravidelný televizní program, který vysílalo 169 stanic.

Není o tom pochyb, že biskup Sheen je jednou z nejvlivnějších osobností dvacátého století. Je jedním z nejpůsobivějších řečníků a nejvyhledávanějších kazatelů současné doby. Je však i plodný duchovní spisovatel. Sepsal více než 40 knih.

Pokoj v duši je určeno všem moderním lidem bez rozdílu jejich náboženského přesvědčení. Ukazuje moudře správnou cestu všem těm, kteří stojí zmatení a bezradní uprostřed nesmírného myšlenkového chaosu našeho materialistického atomového věku. Jeho časovost potvrzuje obliba s jakou se setkalo i skutečnost, že ačkoliv od prvního vydání uplynula řada let, dosud vycházejí nová vydání, jak anglická tak cizojazyčná.

S Boží pomocí jsme v minulém čísle skončili otiskování série "Čtení z Písma sv.", kterou jsme začali zveřejňovat ještě v dnes už zaniklém "Katolíku" a v "Národě". Chtěli jsme celou sérii dokončit proto, že se líbila našim věrným čtenářům z řad starší generace, a nakonec i proto, že pro mnohé z našich mladších čtenářů to bylo první setkání s Biblí vůbec. — Dlouho jsme přemýšleli o tom, co máme svým čtenářům, hledajícím náboženskou pravdu, nabídnout potom. Nejrozumnější by snad byl moderně podaný Kristův životopis, který máme při ruce. Protože nám však běží o to, aby Hlas Národa se dostal i do rodin exulantů z let 1948—68, rozhodli jsme se po zralé úvaze otisknout nejprve něco zcela časového, co by v našich čtenářích nejdříve vzbudilo touhu poznat Kristovu osobnost, jeho dobu a učení.

Tak padla volba našeho redakčního kruhu na stále časové dílo z televizní obrazovky známého biskupa Fultona J. Sheena: Pokoj v duši, které vydala naše Křesťanská akademie v Římě už r. 1969, a které mělo veliký ohlas i v pobubečkovském Československu.

Našim dříve narozeným čtenářům se omlouváme za to, že — protože už víru mají — zděděnou po svých předcích — nebudou možná zpočátku chápat, oč vlastně běží. Avšak ti "nově přijetí", kteří jedině nám mohou pomoci v budoucnosti Hlas Národa udržet — i pro ty dříve narozené — budou v této náboženské problematice jako "ryba ve vodě". — Jen si přečtěte názvy jednotlivých kapitol, které budou po sobě následovat: 1. Frustrace; 2. Filosofie úzkosti; 3. Původ konfliktů a osvobození z nich; 4. Je těžké najít Boha? 5. Chorobnost a popření viny; 6. Zpytování svědomí; 7. Psychoanalýza a zpověď; 8. Sexualita a láska Boží; 9. Potlačení a vyjádření sama sebe; 10. Výčitky a odpuštění; 11. Strach ze smrti; 12. Psychologie konverze; 13. Teologie obrácení; 14. Účinky v životě člověka, který se obrátil (či vrátil) k Bohu.

* * *

Všech těch 14. kapitol se tedy obírá staronovými problémy člověka — které pomohla víra našim starým čtenářům už dávno vyřešit, avšak před nimiž mladší generace — zvláště ta, která byla vychována bez Boha — stojí dodnes bezradně, a přitom si založila rodinu a stojí před problémem, jak má své děti vychovávat, aby uměly lépe žít. Proto jim nabízíme těch čtrnáct krátkých kapitol dodnes žijícího moudrého amerického myslitele a biskupa, jemuž mohou ještě i dnes pohlédnout čas od času na televizní obrazovce do jeho hlubokých očí. — Kristův životopis v moderním podání zveřejníme — dá-li Bůh — až po skončení těchto 14 kapitol. — Všem opravdovým — upřímným a charakterním hledačům pravdy přejeme pěkné chvíle duševní pohody při čtení následujících kapitol.

* * *

Frustrace

Nic nemůže být spaseno, nejsou-li spaseny duše. Bez míru v duších nemůže být mír na světě. Ve vnějším světě se neodehrává nic, co by se bylo dříve neodehrálo v duších, a světové války jsou jen vnějším promítnutím konfliktů, kterými trpí moderní člověk.

Pius XII. za druhé světové války prohlásil, že poválečný člověk se změní více než poválečná mapa Evropy. A je to tento poválečný člověk s pocitem marnosti, moderní duše, kterou se budeme zabývat v této knize.

Jak Svatý otec předvídal, je dnešní člověk zcela jiný, než bývali lidé dřívějších věků. Moderní duše se například nesnaží nalézt Boha v přírodě. Dřívější generace tak z pohledu na nesmírnost stvoření, na krásu oblohy a pořádek planet vyvozovaly sílu, krásu a moudrost Boha, který tento svět stvořil a jej udržuje. Avšak modernímu člověku na

neštěstí brání v tomto pohledu mnoho překážek: uspořádání přírody na něj působí menším dojmem než jeho vlastní neuspořádaná mysl, která se stala jeho hlavní starostí; atomová bomba jej zbavila úcty před přírodou, s kterou si nyní může zacházet podle svého a použít jejích sil k zničení druhých lidí nebo dokonce ke kosmické sebevraždě; a konečně přírodní vědy se staly příliš neosobní pro toto egocentrické století. Starý přístup nejen že dělal z člověka pouhého diváka vnější skutečnosti místo jejího tvůrce, ale vyžadoval také, aby ten, kdo pátral po pravdě, neovlivňoval toto hledání svou vlastní osobností. Ale právě lidská osobnost, a ne příroda zajímá dnešní lidi a dělá jim starosti.

Tato změna neznamená, že by se dnešní člověk byl vzdal hledání Boha, ale že se vzdal rozumnější a snad i normálnější cesty k jeho nalezení. Ne pořádek v kosmu, ale nepořádek v něm samém, ne viditelné věci tohoto světa, ale neviditelné frustrace, komplexy a úzkosti, kterými je postižena jeho vlastní osobnost, – to jsou body, z kterých vychází lidské hledání náboženské pravdy. Za šťastnějších dob diskutovali filosofové o problému člověka – dnes diskutují o člověku jako problému.

Svou skepsí byl moderní člověk vržen zpět k sobě samému. Jeho energie se vrací k svému zdroji a vynáší na povrch ty složky jeho duševního života, které tu sice vždy byly, ale zůstávaly ukryty na dně, pokud proud klidně plynul svou cestou. Jak zcela jinak viděl svět středověký člověk! Země se mu zdála navěky pevně a klidně zakotvena ve středu vesmíru, slunce kroužilo kolem ní a štědře jí poskytovalo své teplo. Lidé byli Božími dětmi, žili pod laskavou ochranou Nejvyššího, který je připravoval pro věčné blaženství; všichni věděli přesně, co mají dělat a jak se mají chovat, aby se povznesli z tohoto porušeného světa k radostné a neporušené existenci. Takový život se nám nezdá skutečným, dokonce ani ve snu. Přírodní vědy již dávno tento roztomilý závoj roztrhaly. Ty doby leží za námi jako věk našeho dětství, kdy se nám náš otec zdál nesporně nejhezčím a nejsilnějším člověkem na světě. [1]

Člověk žil dříve v trojrozměrném vesmíru, kde hleděl ze světa, který obýval spolu se svými bližními, vzhůru k nebesům a dolů do pekel. Tím, že zapomněl na Boha, omezil nyní svůj zrak jen na jeden jediný rozměr; o své činnosti uvažuje, jako by byla omezena jen na povrch zemský – na plochu, po níž se nepohybuje vzhůru k Bohu nebo dolů k Satanovi, ale jen doprava a doleva. Staré teologické dělení na ty, kteří jsou ve stavu milosti a kteří v něm nejsou, bylo nahrazeno politickým rozdělením na pravici a levici. Moderní duše si rozhodně omezila svůj obzor a tím, že popřela své věčné určení, ztratila i důvěru v přírodu, protože příroda bez Boha je zrádná.

Kam se poděje duše, má-li zatarasena všechna vnější východiska? Jako město, které ztratilo svá vnější opevnění, musí se člověk stáhnout sám do sebe. Jako proud vody, který narazí na hráz, vrací se zpět a strhává s sebou kal, bahno a špínu, tak moderní duše (neusměrněná křesťanstvím a bez jeho východiska), vrací se sama k sobě a strhává v tom víru celou tu iracionální, temnou, instinktivní a podvědomou sedlinu, která by se nebyla za normálních okolností nahromadila. Člověk nyní shledává, že je zavřen sám v sobě, že je svým vlastním vězněm. V tomto vězení se snaží kompenzovat ztrátu trojrozměrného světa víry hledáním tří nových dimenzí ve své vlastní mysli. Nad svým *ego*, nad hladinou svého vědomí objevuje na místě nebe nesmiřitelného tyrana, *super-ego*. Pod své vědomí, na místo pekla, umisťuje skrytý svět instinktů a nutkání, primitivních žádostí a biologických potřeb, kterému říká *id*.

Tuto koncepci lidské osobnosti, která jako by se skládala ze tří poschodí, ze tří hladin, zdůrazňoval Sigmund Freud. Je to základní prvek psychoanalytického učení o lidské přirozenosti. Hlavním rysem tohoto učení je víra, že vědomý duševní život člověka, jeho zkušenosti a jeho chování nejsou determinovány tím, co člověk zná, cítí nebo chce, ale silami, které jsou před jeho vědomím z větší části skryty. Jeho já, jeho vědomí je jen bojištěm, kde se spolu neustále svářejí jeho primitivní, biologické pudy se silami vtělenými v jeho super-ego. Tyto síly nastoupily na místo svědomí. Pramení ne z vědomého přirozeného práva a z pocitu lidské odpovědnosti vzhledem k zákonům Božím, ale ze společenského tlaku, z vlivů okolí, jak se vtiskly do tvárné mysli malého dítěte. Ukájení primitivních pudů a tužeb je podřízeno společenské kontrole (asi jako při nácviku hygienických návyků), a proto dochází k » frustraci « těchto tužeb. V našem vědomí nemůže být zachováno jejich původní zaměření, protože to je v nesmiřitelném rozporu se společenským standardem okolí. Dochází k » potlačení « těchto pudů.

Pokračování

ALOIS JIRÁSEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

Když zámecký kaplan Havlovický stal se farářem v městečku Padolí, vydal se na místo nového povolání pln dobré vůle i síly, dychtě po práci. Nesnází se nelekal, věře v dobro i v lid, v jeho zdravé jádro. Když přijel do své kolatury, zahlédl na samém konci první vesnice vpravo od cesty malou chaloupku, tak malou, že si jí musil každý povšimnouti. Stála o samotě u stezníku, jenž vedl do polí kolem travnatého břehu. Několik buků v něm rostlo a vysoký javor na kraji tmavé houštiny trnkové. Břeh ten spadlým listím jako zlatě zachumelený byl se svými starými stromy malebným pozadím té klícky o dvou malých okénkách pod slehlými, do zelena omšelými došky.

Právě se k ní ubíral tím stezníkem z polí jakýs mužík starý dlouhých, bílých vlasů za uši shrnutých, povřislem přepásaný, v botách, nesa na zádech putnu, pod kterou se prohýbal. Opíral se o dlouhou hůl; až nad hlavu mu trčela.

Ta hůl byla faráři Havlovickému nejprve nápadná; pak si všiml, že má starocha dlouhé, šedé, skoro bílé vlasy, za uši shrnuté, a na hlavě třírohý klobouk. Jistě člověk z vydání tuze starého. Třírohý klobouk, kdepak ted' už. Farář se chtěl zeptat kočího, ale ten, pozorovav také starce o vysoké holi, právě se nahnul s kozlíku do kočáru a řekl s úsměvem:

"Starý Plšek jde domů, jemnostpane."

"Kam —"

"Semhle," a ukázal bičem na ten baráček chatrný.

"To je jeho? A kdo je to?"

"To je jeho chalpa, taková díra, sotva se tam sám otočí. Plšek se jmenuje."

"Co on je, co to nese?"

"A to nese kvasnice z čermenského pivovaru. Lidé si pro ně k němu chodí."

"Je hodně starý."

"Ó, tuze starý, a je sám, je starý miádenec. To tak v té chalupě hospodaří, všecko si sám uvaří, uklidí, všecko. Nikoho nemá."

"To je těžké živobytí."

"No, byl vždycky spokojený, ale ted' je hůř, tady s tou putnou se tahat, když mu do osmdesáti mnoho neschází."

"A propána!" žasl i litoval farář; sáhl pod pláštěm do kapsy a chtěl nařídit, aby kočí zastavil. Nechal však peněz i kočího, jak mu připadlo, že by to divně, jako úmyslně vypadalo, kdyby vystoupiv šel k starci a dal mu něco na přilepšenou; to že se může stát jinak.

Jeli dál; chaloupka s pestrým pozadím břehu v opadalém listí, se stromy i sehnutý dědoušek v třírohém klobouku, namáhavě o holi břímě nesoucí, po němž se farář soucitně ohlížel, zmizeli.

* * *

Mrzlo a bylo ticho, veliké, hluboké ticho zimní noci. Stříbrný její přísvit chvěl se mrazivým, jiskrným vzduchem, rozlil se po lukách, jejichž bělostný, čistý háv se v něm třpytil a mihotal po šíru i u řeky mezi dlouhými stíny tmavých olší, jež stály v bílých plachtách přes hlavy. Stříbrný přísvit rozjiskřil svahy, rozjasnil zachumelené lesy nad nimi, stojící tiše jako zaklené s nehnutým, hlustým stínem. A mhavo na obzoru tím přísvitem prokouzlené neslo se průsvitně jako stříbrný závoj, v němž se bledě rozplývala ztlumená modř zavátých lesů po vrších, po horách v tu chvíli jako nadechnutých, v tajemné stíny se měnících.

V tom stříbrném přísvitu leskly se ujeté, hladké koleje opuštěné mrtvé silnice, po níž jako vítr svištěly farářovy sáně a po níž i zavátým příkopem hnal se jejich lomený stín i nohaté, kmitavé stíny koní. Po jejich řemení, po mosazných kotoučích a ozdobách, po cinkavých rolničkách smekal se ten přísvit, kmital se a přeskakoval, prošlehoval a hasl, jak se cesta točila.

Mráz byl a všude světlo, magické, čarovné. Všecko ztuhlo, všecko spalo. Po vsi temno, lampičky a louče u stavů nehořely; byla neděle. Tu onde kmitla se zardělá zář malých oken pod zasněženými došky, s jiskřivou ozdobou rampouchů v okapu. A kde bylo tmavo, zablesklý se tabulky odleskem měsíce; průčelí obílených příbytků, jim bělejší a jasnější, i tmavé, roubené stodoly v závějích sněhu, bělostné mitry kolů, zachumelené ploty, sněhem ošlehané kmeny stromů bílých korun, jiskrný svit běla i kmitavé stíny, vše se míhalo vpravo, vlevo, vzad, jak koně domů sami kvapící letěli spící vesnicí.

Pokračování

Vzkříšení

(Pokračování ze str. 4)

pravou, povstává zase k životu, a to věčnému. Překonal navždy smrt.

Máme-li si to nějak představit, nemyslím, že je nejšťastnější způsob malovat, jak se lepí k sobě roztracené kosti. Život se nejlépe zobrazí životem, věčný život se v něčem podobá časovému.

Narodí se chlapec. Celé příbuzenstvo s radostí konstatuje, jaký je cvalík, jak roste a sílí. Prodělává první dětské nemoci, ale ze všech se rychle uzdraví. Říkají: "Ten má vitalitu! Nezabiji-li ho na vojně nebo v autě, dožije se devadesátky". Předpokládáme tedy, že má v sobě jakousi životní sílu, která je mocnější a účinnější než všechny síly, které by chtěly život zničit.

Časný život ovšem má svou sílu omezenou na devadesátku nebo stovku. Copak je to ale proti životu věčnému! Jeho vitalita tedy překoná i to, co by ho chtělo zničit, tj. smrt. Jak se to stane? Uniká to obrazotvornosti. Věčný život je zatím pro nás viditelný jenom v náznacích. Žijeme z víry, ale nedošli jsme dosud do "vidění" té nadpřirozené reality. Naše víra ale mluví jednoznačně o "hříchů odpuštění, těla vzkříšení a věčném životě."

Kdy ten věčný život začíná? V okamžiku smrti, odpovídá se spontánně. Ale to by bylo pozdě. Pak bychom vstupovali do jiného života, který není náš. Byla by to výměna jednoho života za druhý, ne vzkříšení. Vitalita člověka se neprobouzí po nemoci, ale přemůže nemoc právě proto, že existovala už předtím. Křest'an přemůže smrt právě proto, že už věčný život v sobě nosí: "Kdo věří ve mně, má život věčný" (Jan 7, 47), už nyní! Podle syrského autora ze 4. století Pseudo-Makaria, se vzkříšení z mrtvých podobá měsíci máji. Zasvitne slunko, a všecko, co bylo v kořenech, vykvete. Křest'ané mají věčný život v kořenech, až se objeví na obloze Kristus — slunce věčného máje, vyrostou ve květy.

Není se čemu divit, že bychom si už ted' rádi zase představili, jak ten věčný máj bude vypadat. A přece ten, kdo jaro ještě nikdy neviděl, nenamaluje nikdy jeho obraz podle toho, co viděl na polích v lednu. Proto si pak klade mnoho zbytečných a neužitečných otázek. Jak to bude vypadat, jak se budeme procházet, stýkat atd. Jsou to všecko problémy lidské, zatímco věčný život je

(Dokončení na str. 14.)

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

DOPISY našich čtenářů

TORONTO, ONT., KANADA:

Vážený důstojný pane,

oznamuji Vám, že se budu stěhovat a proto Vás prosím, abyste mně od července posílali noviny na moji novou adresu. Ani snad nevíte, jak veliký záslužný skutek jste udělali, že jste se ujali té odpovědné práce — vydávání českých katolických novin Hlasu Národa. Vzpomínám na vás na všechny s láskou a Pán Bůh vám zaplať, co jste pro nás pro Čechy v zahraničí udělali. Ke konci května pojedu po 27 letech se podívat domů na své drahé sourozence a přátele. Ještě jednou Pán Bůh zaplať za všechno, co pro nás děláte.

Končím se srdečným pozdravem na vás na všechny.

Marie Cimburová

* * *

Milá paní Cimburová,

změnu Vaší adresy jsme si poznamenali a od července byste již měla dostávat Hlas Národa na novou adresu. Kdyby se tak náhodou nestalo, buďte tak hodná a hned nám dejte vědět, ať to dáme do pořádku. Děkujeme za Vaše upřímná slova ocenění naší práce, neboť jsou psána skutečně od srdce. Jistě však víte, že to pro slávu neděláme, ale pro Pána Boha a pro naše lidi zde, s myšlenkou na naši drahou starou vlast za mořem. Přejeme Vám šťastnou cestu a opravdu radostné shledání se svými sourozenci a přáteli. V některém to našem kostelíčku se za nás pomodlete. Hezky si to užijte, Pán Bůh Vás opatruj a až se vrátíte, tak nám napište své dojmy. A pro toho našeho moudrého Baarova sedláka Cimburu máte pěkné jméno.

Otec Vojtěch Vít

BERWYN, ILLINOIS:

Milá redakce H.N.,

přijměte laskavě předplatné $15.00 na Hlas Národa a $5.00 na inkoust. Myslila jsem, že když si noviny kupuji v kostele, že Vám usnadňuji práci. Teprve když jsem Vás onehdy potkala, dověděla jsem se od Vás, že z novin prodávaných v kostelích a na stáncích dostáváte jenom deset centů. A tak Vám posílám předplatné, abyste měli pár centů za tu vaši únavnou práci. Bůh Vám žehnej a dodávej síly, abyste mohli dál pokračovati ve vaší práci a ať vám ji pokud může Pán Bůh též ulehčí.

Zdař Bůh!

Antonie Štukei

Milá naše čtenářko,

zaplať Pán Bůh za předplatné a za příspěvek na inkoust a hlavně za Vaše pochopení. Kdyby člověk měl dost času a mohl chodit více a častěji mezi lidi, tak snad by některé věci jim lépe ústně vysvětlil a situace naše by možná pak byla snažší. Ale když to nejde, musíme spoléhat na Boží pomoc a pochopení dobrých lidí jako jste Vy.

S tím prodejem na stáncích a v kostelích je to takhle. Nechávají si deset centů, nám dávají patnáct — za prodaná čísla. Rozvážení trvá skoro tři hodiny, platím šoféra a benzín. Mnoho z toho tedy nezůstane. Noviny dáváme na stánky a do kostelů proto, aby si je mohli koupit i ti, jimž se zdá $15.00 najednou mnoho. Je pravda, že nás stojí mnoho poštovné, ale se zaslaným předplatným můžeme aspoň počítat najisto, zatímco s odprodejem na novinových stáncích nikoliv.

Ještě jednou děkuji a buďte hodně zdráva.

Otec Vojtěch Vít

WESTCHESTER, ILLINOIS:

Ctěná redakce,

posíláme i když opožděně předplatné na Hlas Národa a zároveň prosíme za prominutí, že jsme se opozdili. Těšíme se, že se vám dále podaří vydávat noviny a udržet je na takové úrovni jakou mají teď.

S pěkným pozdravem

George a Olga Sari
z generace těch nejnověji přijetých

* * *

Milí Sariovi,

vzpomínám si na Vás dobře. Jak roste Vaše ratolest? Pozdravujte kmotry a dědečka s babičkou. Někdy něco napište — pro ty mladé.

Otec Vojtěch

MIDDLETOWN, PENN.:

Vážená redakce Hlasu Národa,

přiloženým šekem na $15.00 předplácím si Hlas Národa na tento rok. Jsem již 86 roků stár a zrak mi slábne. Avšak pokud budu moci čísti, zůstanu odběratelem Hlasu Národa.

S úctou

Theodore Capka

* * *

Náš věrný čtenáři,

mnohokrát děkujeme za předplatné a přejeme Vám, aby Vám Pán Bůh zachoval aspoň takový zrak jako máte dosud, s kterým ty naše noviny můžete ještě pořád číst. Vždyť když je děláme, myslíme na vás na všechny, kterým je posíláme, a kteří nám je pomáháte udržet. Když od vás od někoho z té starší generace dostaneme dopis, tak si přejeme, kdyby nás tu Pán Bůh ponechal do Vašeho stáří, aby nám též ponechal Vaši jasnou mysl, duševní vyrovnanost a i to zdraví.

Pán Bůh Vás opatruj.

Redakce Hlasu Národa

WINNIPEG, MAN., KANADA:

Milému našemu čtenáři panu Josefu Kvetonovi, který se necítí právě dobře a za kterého nám předplatné na Hlas Národa a dar na tisk na tatínkovo přání poslal jeho hodný syn, děkujeme naším staročeským: Pán Bůh zaplať. Pomodlíme se za Vás, pane Kvetoni, abyste brzy zas byl "ve své kůži", jak se u nás říkávalo. Psát nám můžete česky i anglicky, jak je to pro Vás snažší.

Pěkně Vás pozdravujeme a jsme rádi, že se Vám Hlas Národa líbí.

Redakce Hlasu Národra

ST. PAUL, MINNESOTA:

P. b. J. K.

Vážená redakce,

je svátek matek a tak vzpomínám na svoji matku a moje dětství v české rodině. Po poledni jsem si přečetla Hlas Národa a umínila jsem si, že vám napíši psaníčko, aby mi nebylo tak smutno.

Od ledna si říkám, že vám a mému dobrodinci, který mně předplatil Hlas Národa, musím poděkovat a ještě jsem se k tomu nedostala. Hlas Národa, když přijde, udělá mi takovou radost, jako bych dostala nějakou českou návštěvu. Když čtu dopisy, tak se mi někdy zdá, že některý je psaný, jako by jej psala naše maminka. Z vděčnosti za zasílané noviny se za vás všechny modlím, aby vám Pán Bůh dal dost síly k vaší nevděčné, namáhavé, ale tak záslužné práci.

Psaní jsem odkládala také z toho důvodu, poněvadž moje čeština je neohrabaná a nikdo není na blízku, kdo by mi ji opravil.

Moje matka byla Souplatová z Telecího a otec byl Romportlů z Oldříše. Jsou tomu právě čtyři léta, co jsem se vrátila z "výletu" z Evropy. Viděla jsem zem svých rodičů a navštívila jsem přátele v Praze, v Brně a v Oldříši.

Moji rodiče, když přijeli do USA, se usadili v Hopkins v české části města. Náš dům stál na konci města a za námi už byly farmy, kde jsme v létě sbírali jahody a maliny. V našem sousedství bylo několik muzikantů, a když jedna harmonika nebo trumpeta nehrála, tak jistě hrála druhá. Ani jsme nemusili mít radio a slyšeli jsme české písně, polky a jinou naši taneční hudbu. Bylo to veselé. Ve škole jsme měli úspěch ve zpěvu (Glee Club), v kostelním zpěvu a v High school v orchestře. Učitelé věděli, že my Češi máme muziku v krvi, a že jim to nedá tolik práce naučit nás hudbě a zpěvu.

Jednou v zimě, když mně bylo asi sedm roků, rodiče mě začali učit česky psát. Potom už na to nebyl čas, poněvadž sami se začali učit anglicky, aby dostali americké státní občanství. Čtenáři si možná pamatují na můj článek, který byl otištěn v Katolíku, který jsem poslala P. A. Žižkovi, když mě o něj požádal. Bylo to o tom, jak angličtina měnila českou řeč v Americe. Psala jsem to pro kurs koleje, do které jsem chodila a P. Žižka to otiskl v anglické části. Teď už nemám příležitost mluvit česky. Maminka zemřela v roce 1960 a tatínek 1967. Poslední strýček Josef Romportl v Haugen, Wisconsin zemřel loni na podzim. Mezi jeho věcmi jeho syn našel asi čtyřicet psaní, která teď probírám a pročítám a tak oživuji vzpomínky na naši rodinu a přátele. Čtenáři znají paní Marii Šidlovou. Její děti byly naši nejlepší kamarádi a bývali jsme u nich několikrát za týden a oni zas u nás. U Šidlů bylo vždy veselo a živo a plno humoru. Teď se divím, jak to mohla paní Šidlová všechno snést, když k jejich dvanácti dětem přišli ještě jejich kamarádi a kamarádky. V zimě jsme mívali u Šidlů "warming house". Když jsme sáňkovali z jejich kopce, nebo se klouzali na jejich zmrzlé bažině, a bylo nám

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Nové STEREO rekordy — 33⅓, 12 inčů:

APON-2514 — PĚJME PÍSEŇ DOKOLA (Evening at Czech Village-: U svaté Ludmily — Slavonická polka — Jednou dvakrát — Jeteliček u vody — Fůra slámy — Hajá hajá - Čím čím — Na Vlachovce — Malá písnička — Zdenička — Zvadla růže — Bože Bože Boženko a mnohé jiné. Hraje hudba Břevnovanka, se zpěvem. $4.98.

APON-2515 — MORAVANKA: Javorinka šedivá — V tej milotskej bažantnici — Zavrť sa ně cerečko — Boršická polka — Moje milé premilené jahody — Měl sem frajérečku — Kupala sa Katerína — Ta naše kapela — Hovoranský potůček — Proč ten ptáček pěkně zpívá — Žala naša Anička — To naše stavení — Letochova hospůdečka. Se zpěvem. $4.98.

Poštovné 75¢ na každou zásilku po USA, do Kanady $1.75. — Seznam rekordů zdarma, též nový seznam knih.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Nová zásoba **mlýnků na mák**, kus $14.95, poš. $16.85.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

JOSEF V. TOMÁNEK:

BLAHOSLAVENÝ BISKUP NEUMANN

(1811—1860 — Blahoslaven 13. X. 1963)

Daleko od svých rodných Prachatic a přátel
ve Filadelfii jsi skromně zakotvil;
a jako Pastýř, lidumil a vzdělavatel
necítils únavy a neznals hořkých chvil.

Jen láskou přemáhal jsi útoky a strasti,
vždy pokorný, však před zlem nepokořený,
oddaný Bohu, národu a staré vlasti,
když v nové zemi zapustil jsi kořeny.

Teď mezi svatými a blahoslavenými,
biskupe Jane Nepomuku Neumanne,
dál cítíš s chudinou a těžce zkoušenými,
a v nebi prosíš za nás z vlasti vyhnané.

Přesvatý Bůh a Ježíš se svou Mátí
zajisté vyslyší Tvůj úpěnlivý hlas:
svobodu a práva Tvému lidu vrátí
a nedá ho již lotrům na pospas!

(New York, 19. XI. 1963)
Ze sbírky veršů: Záblesky

zima, tak jsme se šli k nim ohřát. U Šidlů bylo vždy místo pro každého. Teď je doma už jen paní Šidlová s jednou dcerou, je ještě velmi čiperná, je to poslední naše sousedka. Bůh jí žehnej!

Prosila jsem kdysi také některé sestřičky, aby něco napsaly o své práci. Jelikož nikdo nepíše, tak vám píši něco o sobě. Patřím k řádu sv. Josefa z Corondelet (Mo.) a dvacet let jsem učila sedmou třídu v Minneapolis a St. Paul; v okolí jsem též učila kostelnímu zpěvu. Po dvaceti letech práce na školách jsem měla potíže se zdravím a musila jsem si vzít roční dovolenou a neučit. Když mně dovolená skončila, naše Matka představená rozhodla, abych šla studovat knihovnictví. Po dokončení tohoto studia jsem pak pracovala šestnáct let ve školních knihovnách. Jak sami víte, naše školy už nejsou, jako bývaly, dokud ještě učitelkami byly jen sestřičky a dokud děti byly doma vedeny od rodičů k tomu, aby je poslouchaly. Dnes učitelé potřebují velkou trpělivost a pevné nervy, aby to s dnešní mládeží vydrželi.

Před dvěma léty jsem dostala práci v seminární knihovně v St. Paul, kde jsou jenom studenti, kteří studují na kněze. V knihovně se starám o časopisy a noviny, které odebíráme a ráda poradím, když studenti potřebují nějakou pomoc. Čtyřikrát do roka dostáváme "St. Procopius Abbey News", a tak tam někdy najdu obrázky našich velebných pánů, o kterých se též dočítám v Hlasu Národa. Nedávno jsem tam našla obrázek dp. Skluzáčka a dozvěděla jsem se, že náš mladý student Mike Skluzaček je jeho synovec. V červnu tu budeme mít dvě kněžská svěcení, oba dva novosvěcenci jsou z českých rodin: James Vrba půjde po vysvěcení do Iowy a Tomáš Kreník zůstane v naší arcidiecési. Pán Bůh zaplať, ještě tu v našich českých rodinách vyrůstají kněžská povolání.

Jak ten čas letí! Skoro nechci věřit, že už tomu bude 43 roků, co jsem odešla z domova a šla do kláštera. Byl to pěkný život a děkuji za něj Pánu Bohu.

To jsem se rozpovídala. Důstojný pane, jestli toho opravování je mnoho, nebudu se hněvat, když psaníčko neuvidím otištěné v Hlasu Národa. Ale prosím Vás, buďte tak hodný a pošlete je mému dobrodinci, který mi předplatil Hlas Národa, aby věděl, jakou mi udělal radost, a prosím, též mu vyřiďte, že z vděčnosti se za něj modlím a pamatuji na něj při mši sv. každý den.

Srdečný pozdrav všem v redakci. Modlím se za vás všechny a vaší práci Bůh žehnej!

Srdečně
Sestra Amelia Francis

* * *

Naše milá ctihodná sestřičko,

Ani nevíte, jakou jste nám udělala radost tímto svým dopisem pro naše čtenáře. Vaším i naším dobrodincem, který Vám Hlas Národa předplatil, je pani Johanna Verner, 282 Ridgeland Ave., Elmhurst, Ill. 60126, a tímto tedy děkujeme za její laskavost i jí.

Navíc Vám chci, sestřičko, pogratulovat, jak pěkně čitelně česky píšete. Těch oprav Váš dopis mnoho nepotřeboval. Je vidět, jak vzorně Vás Vaši rodiče i ta paní Šidlová v mládí vedli k tomu, abyste si své rodné řeči a zděděných kulturních tradic vážila.

Ani možná nevíte, co takových zlatých sestřiček jako jste Vy, z našich českých, moravských, slezských a slovenských rodin máme roztroušeno po světě. Když jsem za studentských let cestoval po Evropě autostopem a jednou už jako misionář z afrického Konga do Kapského města v Jihoafrické republice, často jsem se podivoval, kde všude nějaká naše zapadlá vlastenka-sestřička sloužila Bohu a svěřeným lidem. Vždycky také ještě česky nebo slovensky dobře mluvila; ty slovenské sestřičky o žádném "chladném" poměru k českému národu nechtěly ani slyšet a naopak ve svých vzpomínkách děkovaly Pánu Bohu za čs. republiku, bez níž by se byly prý snad i samy pomad'arštily. Všechny ty naše sestřičky z různých řádů a kongregací byly také všude velmi vážené, protože patřily k nejlepším muzikantkám, učitelkám, nebo k nejpraktičtějším hospodyním; a jako Vy se vytrvale za trpící vlast v Evropě modlily. V tom je i naše záruka, že na přímluvu našich ochránců "nezhyne rod, jenž věřit neustane", a že se do země našich předků opět vrátí opravdová svoboda.

Pěkně Vás, sestřičko, pozdravujeme z Chicaga, paní Šidlovou též, pomáhejte nám nadále svou modlitbou a zase nám napište.

V Boží lásce Váš
Fr. Vojtěch

LIVONIA, MICHIGAN:

Vážené redakci Hlasu Národa,

opravdu se velmi omlouvám, že teprve nyní vyrováváme naše předplatné. Manžel byl totiž dlouhou dobu nemocen, měl zlomený zadní kloub a přidružily se k tomu různé komplikace a tak vyrovnání předplatného ušlo nějak mé pozornosti. Děkujeme Všemohoucímu, že jsme vše šťastně překonali a též děkujeme vám, že jste nám noviny stále posílali. V dopise posílám šek na $30.00, což je za vyrovnání předplatného za rok 1976 — 1977.

Srdečně vás všechny pozdravujeme a i nadále přejeme hodně úspěchů. Rádi Hlas Národa opravdu čteme.

Mr. a Mrs. Vladislav Novak

* * *

Naši milí manželé Novákovi,

zaplať Pán Bůh za předplatné. Za to zdržení se neomlouvejte, když je nemoc v domě, člověk neví, kde mu hlava stojí — to plně chápeme. Poděkuji u oltáře za to, že se pan Novák zas zotavil. Oba vás zdravím a vyprošuji Boží požehnání

Otec Vojtěch Vít

ENDICOTT, NEW YORK:

Milá redakce,

posílám vám po další přestávce opět psaní. Mnohokrát pozdravuji ct. redakci a všechny odběratele a dopisovatele Hlasu Národa. Velice nás těší, že se redakce stará o náhradu Katolíka, který po tak dlouhé době tiskového záslužného apoštolátu přestal vycházet. Po zániku Katolíka připadali jsme si osiřelí a proto tisíceré díky, že jste se ujali vydávání Hlasu Národa. A tak jste nás opuštěné přeci udrželi pohromadě v jedné rodině. A proto vám z celého srdce přejeme, abyste hodně dlouho žili, aby vám Pán Bůh pomáhal, abyste se o nás ještě dlouho mohli s Hlasem Národa starat. Po mnoho roků jsem psávala do Katolíka a také do Našince. Mnoho dopisovatelů, které jsem poznala z dopisů. Pán Bůh k sobě povolal. Všem jim přeji slávu na věčnosti.

Dp. Vojtěchu,

přikládám šek na 20 dolarů na předplatné a zbytek si ponechte na tiskový fond. Ráda čtu Hlas Národa. Někdy však přichází nepravidelně. Vánoční číslo přišlo až koncem února. Ptala jsem se svých známých, jak jim noviny chodí. Nejsou na tom o nic lépe a tak se s tím musíme smířit. Jsem ráda, po 27 letech těžké práce jsem na pensi a tak mám teď dost času na čtení, které mám velmi ráda. Buďte hodně zdraví a Pán Bůh vám žehnej ve vaší práci.

Všechny vás zdraví
Jarmila Vales

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplať Pán Bůh za předplatné a za dar na tiskový fond. Jak jste sama zjistila, za tu špatnou docházku novin nemůžeme, i když nás to mrzí. Přejeme Vám, abyste byla hodně zdráva a v tom zaslouženém odpočinku mohla přečíst vše, na co jste dříve neměla kdy.

S pěkným pozdravem a vzpomínkou

Otec Vojtěch Vít

OMAHA, NEBRASKA:

Ctěná redakce,

moc se mně líbí Hlas Národa Vím, že vám to dá hodně práce a tak Pán Bůh zaplať za tu všechnu vaši námahu. Nějak mi už to psaní nejde. Posílám šek na $32.00 a to na předplatné Hlasu Národa pro mne a pro moji sestru Lawrence Koupal v Tabor, South Dakota, a zbytek je na tisk.

Dej vám všem Pán Bůh mnoho zdraví a sílu k práci, kterou pro nás děláte. Zaplať Pán Bůh!

M. Covich

* * *

Milá paní Covich,

upřímné díky za předplatné Hlasu Národa pro Vás i pro Vaši sestru, která žije v South Dakota. Jsme rádi, že se Vám Hlas Národa líbí. Buďte hodně zdráva a někdy si na nás vzpomeňte modlitbou.

Redakce Hlasu Národa

ALAMEDA, CALIFORNIA:

Vážení přátelé,

v dopise je přiložen šek na $20.00. Doufám, že dopis posílám na správnou adresu. S Hlasem Národa jsem opravdu spokojen, je čím dále tím lepší. Děláte opravdu záslužnou práci. Mám k vám prosbu. Někdy po vánocích jsem četl v Hlasu Národa v rubrice čtenářů článek, podepsaný Václavem Vávrou. Jsem přesvědčen, že je to můj starý kamarád, s kterým jsem ztratil spojení před lety. Tehdy bydlel v New Yorku, přijel do USA z Nového Zelandu. Opravdu rád bych s ním opět navázal spojení. Posílám dopis pro něho, na obálce je jen jeho jméno, je-li vám to možné, připište jeho adresu a dopis laskavě odešlete.

Nechť vám všem Pán Bůh žehná ve vaší záslužné práci. S přáním všeho dobrého

Josef Vohryzka

* * *

Milý pane Vohryzko,

děkujeme srdečně za zaslané předplatné. Potěšilo nás, že Hlas Národa rád čtete a že se domníváte, že se čím dál víc lepší. Opravdu upřímně se o to snažíme. V našem adresáři jsme našli adresu našeho čtenáře pana Václava Vávry, který bydlí v New Yorku a tak jsme mu Váš dopis hned odeslali. Doufáme, že jej v pořádku dostane a že to je ten Váš "ztracený" a zase po letech "nalezený" kamarád. Těší nás, že jste se zas našli, jak pevně věříme.

Srdečně vaši
z redakce Hlasu Národa

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

LETEM SVĚTEM

Bělehrad. — Jugoslávský president Tito řekl v Bělehradě U.S. místopresidentovi Walteru Mondale, že v žádném případě Spojené státy nesmějí rozšířit svou kampaň respektu lidských práv na Jugoslávii, protože tato země nepotřebuje žádných napomenutí v tomto oboru; je totiž "jednou z nejotevřejnějších zemí světa". Toto prý dosvědčuje skutečnost, že miliony lidí, hlavně z Itálie, překračují jugoslávské hranice, a Jugoslávci mohou cestovat kam chtějí, mají-li na to. Pak řekl doslovně: "Nikdy bychom nemohli přijmout ideu, že v Jugoslávii je demokracie ohrožena kvůli některým opatřením, učiněným proti několika jednotlivcům na základě naší ústavy a našich zákonů." Kritik jugoslávského režimu Milovan Džilas však považuje Jugoslávii za zemi útisku, jako je každá jiná komunistická země, a říká, že má ve vězeních poměrně stejný počet politických vězňů jako Sovětský svaz. - Mluví-li se o lidských právech, komunismus dává tomuto výrazu zcela jiný smysl než demokratický Západ. Proto všichni skalní komunisté, včetně presidenta Tita, shodně tvrdí, že v komunistických zemích jsou lidská práva respektována, zatím co na Západě, zejména ve Spojených státech, jsou porušována. Stejně jsou komunisté skálopevně přesvědčeni o tom, že pouze jejich země jsou opravdu lidově demokratické, protože se tam všechno dělá pro lid. Nač tedy kritizovat nějakou tu diskriminaci, když je pro blaho lidu, nač stávkovat, když továrny patří lidu atd . . .

• • •

Madrid. — Španělský král Juan Carlos dal za 18 měsíců své vlády propustit na svobodu už asi 600 politických vězňů, uvězněných za Francova režimu. Dosud je ve španělských vězeních drženo asi 110 politických vězňů, včetně 23 baskických separatistů, kteří se dopustili teroristických činů. Ministerský předseda Adolfo Suarez právě prohlásil, že jeho vláda propustí na svobodu i většinu těchto teroristů, avšak pouze pod podmínkou, že opustí Španělsko a ztráví v cizině zbytek svého trestu, který ještě mají odpykat.

• • •

Maputo, Mozambik. — Šestidenní konference o Rhodésii a Jihozápadní Africe, svolaná pod záštitou Spojených národů, už skončila. Účastníci učinili výzvu k úplnému embargu zbraní vůči Jižní Africe, jakož i ke "komunikačnímu bojkotu Rhodésie", který by se vztahoval na letecké, železniční i poštovní spoje Rhodésie s ostatním světem, rovněž žádají pokračování guerilové války proti Rhodésii, tak aby tamní menšinový bělošský režim byl donucen k vyjednávání o předání moci černošské většině. Delegáti také požadovali zvláštní zasedání Valného shromáždění OSN, které by jednalo o budoucnosti území Jihozápadní Afriky - Namibie.

• • •

Johannesburg. — Andrew Young, U.S. velvyslanec u Spojených národů, vykonal 37-hodinovou návštěvu Jižní Afriky. Ve své řeči k asi 200 černošským a bělošským podnikatelům vyzval Jižní Afriku, aby v řešení rasové otázky sledovala vzor Spojených států. Hrozil, že sice žádná armáda nepřijde do Jižní Afriky svrhnout tamní bělošskou supremacii, že však mezinárodní ekonomické sankce mohou rychle uškrtit ekonomii Jižní Afriky. Jihoafrická vláda nedovolila Youngovi navštívit černošské předměstí Johannesburgu Soweto, kde vloni došlo ke krvavým černošským bouřím. Youngova slovní neopatrnost by totiž mohla způsobit nové výtržnosti a nepořádky, na které marxistické hnutí jen čeká. — Po svém návratu do USA zvídavým novinářům hned na letišti chválil přítomnost kubánských vojáků v Habeši, protože tam prý zabraňují krveprolévání mezi hašteřícími se Habešany a Eritrejci . . .

• • •

Washington. — Miliony Američanů trpí žaludečními či dvanácterníkovými vředy. V Evropě a v Kanadě se užívá k léčení tohoto neduhu nového léku, zvaného "cimetidin", který je prý účinnější než jiné dosud užívané léky. Pacient je při užívání tohoto léku vyléčen v době jednoho měsíce, a to v 85 procentech případů, trpí-li dvanácterníkovým vředem, a v 69 procentech případů, trpí-li žaludečním vředem. Protože se však dosud neznají dlouhodobé následky užívání tohoto léku, ještě se neví, zda se vřed zase nevrátí. Proto ve Spojených státech Federální úřad pro potraviny a léky užívání cimetidinu dosud nedovolil. Vědci však studují tento lék a čeká se, že jeho užívání bude i ve Spojených státech dovoleno snad ještě letos, anebo příštím rokem. Ve Spojených státech se také právě vedou živé diskuse o dovolení přípravku, zvaného "laetrile", k léčení rakoviny. Federální úřad pro potraviny a léky jeho užívání dosud neschválil, několik amerických států (Aljaška, Florida, Indiana, Arizona a Nevada) už dovolilo užívání laetrile; v Illinois se ve prospěch jeho užívání vyslovil zatím pouze Dum representantů. Laetrile je připravován z jader broskví a meruněk; někteří jej sice prohlašují za účinný lék proti rakovině, avšak většina lékařů jej považuje za bezcenný šarlatánský prostředek, jehož lidé bez škrupulí užívají ke svému obohacení, protože využívají poslední důvěry lidí, nemocných rakovinou. Také je nebezpečí, že pacienti, užívající laetrile, budou opomíjet nepříjemné a obtížné procesy chirurgie, chemoterapie a ozařování, které sice nejsou stoprocentně účinné, avšak aspoň zaručují možnost uzdravení.

• • •

Chicago. — Ve Spojených státech se staly slavnými případy dvou dětí — chlapců, kteří se narodili s vážným genetickým nedostatkem: jejich tělu totiž chybí schopnost obrany proti mikrobům, vyvolávajícím nemoci. I obyčejná rýma by pro ně byla smrtelná. Proto byli tito chlapci od svého narození chováni v plastikových komorách, úplně sterilisovaných, aby žádné mikroby nemohly napadnout jejich těla. První z nich je dnes už pětiletý David, stále žijící ve své plastikové komoře v Dětské nemocnici v Dallasu, Texas. Tělesně je sice stále zdráv, avšak nikdy nepoznal doteku teplé ruky svých rodičů, ani si nemohl venku hrát s dětmi, aby se nenakazil, protože každá nákaza by pro něho byla zhoubná. Druhý chlapec je tříletý Petr, který rovněž donedávna žil ve své plastikové komůrce, pečlivě zbavené zárodků nemocí, ve Wylerově dětské nemocnici. Lékaři Chicagské university se však pokusili dát jeho tělu obrannou schopnost proti nebezpečným mikrobům transplantací jater; tuto operaci na něm vykonali, když mu bylo šest měsíců. Dnes může tento chlapec žít doma, bez nebezpečí, že nákaza i jen lehké nemoci mu přivodí smrt. Lékaři si však jsou vědomi toho, že v jeho případě ještě není vyhráno. Neví se, zda jeho tělo nakonec nevyloučí transplantovaná játra — (transplantace tohoto orgánu je totiž dosud ve svých počátcích) — a kromě toho se zjistilo, že Petr trpí ještě jinými vážnými genetickými nedostatky, jež ohrožují jeho život. Jeho střeva například nejsou schopna absorbovat dostatečné množství živin z potravy a tak musí být živen intravenálně. Lékaři z touhy pokročit v lékařské vědě, hledají stále nové cesty, jak zachránit jeho život. Dosud nejsou schopni říci, zda budou mít konečný úspěch a chlapce zachrání.

• • •

Vídeň. — Místopresident Walter Mondale a jihoafrický ministerský předseda John Vorster spolu jednali ve Vídni ve dnech 19. a 20. května o problémech Jižní Afriky a Rhodésie; celkem spolu hovořili osm hodin. Mondale ostře kritisoval jihoafrickou politiku oddělení ras. Řekl, že podle přání mezinárodního mínění — (Moskvy?) — a Carterovy administrace musí Jižní Afrika porozumět dvěma problémům: 1. problému nutnosti většinové vlády v Rhodésii a v Jihozápadní Africe (bylo by dobře, kdyby Carterova administrace požadovala totéž v komunistických zemích); 2. potřebě postupné přeměny jihoafrické společnosti tak, aby nakonec i v této zemi byla vládní moc v rukou černošské většiny. (Proč jsou ti naši politikové tak barvoslepí? Že by pro staré spory s Indiány už nerozpoznali červenou barvu komunistů od barvy pleti? Podivné!)

Při tiskové konferenci pak Mondale prohlásil: "Americká společnost prodělala přeměnu, na kterou jsme velmi hrdi. Tato proměna se týká jak našeho domácího života, tak i naší zahraniční politiky. Nemůžeme přijímat, tím méně hájit vlády, které zamítají základní zásadu plných lidských práv, stejného hospodářského uplatnění a politické účasti všeho lidu, bez ohledu na rasu." (A kdy k tomu přidáme: bez ohledu na politickou příslušnost jakékoli politické straně?) Vorster zase hájil zásadu, že jihoafrická realita je odlišná od americké, a že americký černošský problém není totožný s jihoafrickým, kde černoch nebyl nikdy otrokem. Proto nesmlouvavě zamítl americký návrh, aby Jižní Afrika dovolila všem národním skupinám účast na svém politickém systému. Mondale pak pronesl tato varovná slova: "Doufáme, že Jihoafričané se nebudou spoléhat na iluzi, že Spojené státy nakonec přijdou zachraňovat Jižní Afriku od důsledků politiky, kterou sledují; Spojené státy tak v žádném případě neučiní." (Mad'arsku, Polsku a Československu se v žádném případě také nepomohlo.) Tón tohoto společného rozhovoru byl přímý a zdvořilý, avšak žádná ze stran neustoupila ze své posice ani o píď.

• • •

Manila. — Z Vietnamu uprchlo na motorovém člunu přes Jižní Čínské moře 35 lidí a přistálo nedaleko Manily na Filipínách. Jejich cesta trvala sedm dnů. Mezi uprchlíky

---

Holení a bolení

JÁRA KOHOUT:

Pražská vláda uspořádala velikou lidovou veselici s tancem, tombolou a podpisováním. V tu chvíli se v natřískané "Zlaté Kapličce" rozprostřelo kulturní ticho. Ticho téměř hřbitovní. Před touto nařízenou slezinou byla situace ostrá jako břitva. Soudruzi s "tvrdejma vousama" a "zasloužilí národní žongléři" s vousem prostředně tvrdým se sešli s uměleckými úderníky, mezi nimiž bylo mnoho měkkýšů, aby "oholili" své výstřelky a strniska za vládního namydlení. Všichni seděli jako pěna a tak žádných štětek nebylo potřeba. A to víte, "dobře oholenej, znovu narozenej!" — I když je oholenej o lidská práva.

Vytrvalá národní umělkyně Ljuba Hermanová si dala narazit už po šesté obličej na kopyto. Kolektiv lékařů na ní provedl už šestou plastickou operaci potahování či žehlení kůže na obličeji a jinde. Aby se nezdálo, že za svůj podpis proti Chartě 77 umělci dostávají úplatky, losovalo se v tombole a každý návštěvník něco vyhrál. Ljuba ty presenty nakomandovaným representantům zábavního průmyslu rozdávala. Opravdu se vytáhla. Ta její kůže totiž.

Stará panna, soudružka Rýdlová, vyhrála bodlák. Ljuba ji utěšila: "Však on se nějaký osel najde, který bodláčí žere!" "Stanislav Oborský vyhrál rukavice — vepřovice, aby si neodřel ruce, až půjde z hospody. Václav Švorc vyhrál 316 obnošených kravat. Hrbotický vyhrál pozvání na lízanej mariáš od prezidenta. Soudruh Balaš vyhrál se soudružkou Cvalíkovou dům na polovic. On bude mít vnitřek a ona vnějšek. Malíř Rýdl vyhrál jednu z největších cen: 50 kilo brambor. Sochař Slivka dostal "pohled z mostu" od Artura Millera. Rabenštain dostal kůzle a dva námořnické uzle. Chňoupek vyhrál v té tombole balsamované rozkazy Stalina s poznámkou, že by je měl oživit. Indra vyhrál trakař s nápisem "Bugatka". Sovětský podplukovník Vasil Maslovič vyhrál dveře: Zasmál se: "To je zajímavé, mně všude ukazují dveře". Ljuba Hermanová, která se občas ráda koupá v šampaňském, dostala 5 kilo kafe. Aby se prý koupala v kafi, to je větší luxus než šampaňské. Mimo toho vyhrála falšovaný křestní list.

Obdarovaní umělci skrývali tváře do svých dlaní a potom je nemohli najít. Lid bezprávný mlčel a styděl se. Několik neuhlídatelných spisovatelek zvolalo: "Kdo chce, aby se s lidma zacházelo lidsky, slouží americkým imperialistům!" V tom okamžiku důvěrnici ztratili důvěru hlavně v důvěrnice.

Ljuba Hermanová nakonec zazpívala píseň, kterou napsali nevzpupní básníci, aby vzpupným básníkům vyložili, že komunismus je lod', která se zmítá v bouři.

Kdo pracuje, ten má auto,
chatu a všeho dosti.
Komunismus září na cestu
do šťastné budoucnosti.
Komunismus, to je hvězda
na temném nebi.
Kapitalista se na tu hvězdu
jen šklebí.
Komunismus je lod' na
rozbouřeném moři,
kde se jedna vlna za druhou
tvoří.
Komunismus to je lod',
která lidi houpá,
po vlnách dolů a zase vzhůru
stoupá.
Každému je velmi zle
na takové lodi,
vždyť nemůže pryč s paluby
To se straně hrozně hodí.

* * *

Se satyrou se snáze
roztrhávají hráze.
Tohle rudé smutno,
sesměšňovat nutno,
ve zvuku i v obraze.
(Poznámka autora)

jsou jeden universitní profesor, jeden francouzský vědec, jeden vietnamský kněz a skupina studentů. Filipínské úřady vyslýchají tyto uprchlíky, dříve než rozhodnou o jejich budoucnosti — a nucené exily z komunistických zemí pokračují.

• • •

Washington. — Joseph Califano, tajemník U.S. departmentu zdravotnictví, školství a sociální péče, prohlásil 20. května, že Carterova vláda připravuje k předložení Kongresu v příštím roce návrh na povinné národní zdravotní pojištění, které by poskytlo americkému lidu stejný přístup k lékařskému ošetření, jemuž se v Evropě téměř všude už dávno těší miliony lidí. Tento návrh však bude "jedinečně americký". Bude se opírat o pět zásad: 1. zajištění preventivní zdravotní péče zejména dětem; 2. zavedení povinného zdravotního pojištění pro všechny; 3. zajištění účinné administrace; 4. zlepšení kvality zdravotního ošetření; 5. umožnění občanům, zúčastnit se provádění tohoto plánu. Department zdravotnictví, sociální péče a školství bude musit být konečně rozdělen.

• • •

Mexico City. — V roce 1976 přijelo do Mexika 3.1 milionu turistů, z 97 procent ze Spojených států, kteří obohatili Mexikány o 820 milionů dolarů. Z pohraničního ruchu přišlo do rukou Mexikánů dalších 1.6 bilionu dolarů. Přesto se však Mexikáni nechovají ke svým americkým hostům vždycky poctivě. V mexických vězeních nyní prochniví a hnije asi 600 mladých Američanů a Američanek, odsouzených k dlouholetému vězení, protože prý měli na mexickém území při sobě omamné drogy. Ve většině případů to snad je pravda, avšak uložené tresty jsou neúměrně kruté; podmínky v mexických vězeních jsou hrozné, a mexikánští policisté i právní zástupci vydírají desetitisíce dolarů od amerických rodin těchto vězňů s příslibem, že jim pomohou z vězení.

President Carter 17. května prohlásil v Los Angeles, že v brzku bude na základě americko-mexikánské smlouvy dovoleno šesti stům Američanů, kteří jsou v Mexiku vězněni k vůli drogám, aby byli převezeni do vězení ve Spojených státech. Čeká se, že mnozí z nich budou propuštěni na svobodu, protože ve Spojených státech tresty za užívání a chování omamných drog jsou mírnější než v Mexiku.

• • •

Stockbridge, Mass. — Dnes už každý ví, že komunisté jsou neochvějně rozhodnuti zmocnit se světovlády, a že pouze Spojené státy jim v tom jsou opravdovou překážkou. Proto na prvním místě připravují likvidaci Spojených států. Připravují ji z různých stran. Snaží se je postupně isolovat od zemí Afriky, Asie a Latinské Ameriky, s velkým taktem působí subversi uvnitř Spojených států samých, a rychle posilují a modernizují svou vlastní armádu.

Náboženský magazín "Mary" cituje prohlášení bývalých komunistů ještě o jiné, méně známé cestě, kterou je připravován komunistický převrat ve Spojených státech. Zde uvedeme slova bývalého amerického komunisty Kennetha Goffa, který opustil komunismus ve čtyřicátých letech tohoto století: Goff říká: "Až přijde den (komunistické revoluce), v každém větším městě budou na dvou různých místech vyvolány nepokoje. Vůdcové lůzy jsou předem pečlivě vybíráni a školeni. Tyto nepokoje budou dost rozsáhlé, tak aby bylo nutno tam poslat značné policejní síly. Zatím co policejní autority budou se pokoušet tyto nepokoje potlačit, vybrané skupiny komunistů se zmocní rozhlasových stanic a telefonních center. S pomocí jiných komunistů, zaměstnaných uvnitř, pak budou v okamžiku vyřazeny z provozu všechny komunikační systémy. Pohyblivé čety komunistů se zmocní vodních center a zastaví dodávky vody. Podobným způsobem budou také zastaveny dodávky plynu a elektřiny. Domovní zdviže se zastaví a pouliční dráha přestane jezdit. Domy budou bez vody, otopných látek, bez světla. Nebude možno vejít ve styk s přáteli, bydlícími v jiných částech města. Skupiny vrahů z povolání seženou dohromady lidi v obchodních čtvrtích. Muži budou drženi jako rukojmí v některých větších budovách a ženy budou předány pohlavně posedlým davům k unesení a znásilnění. Mosty, podzemní dráhy a stanice pouliční dráhy budou vyhozeny do povětří. Vnitřek měst bude isolován od ostatních čtvrtí. Různí záškodníci budou jezdit v taxíkách a v civilních zahraných vozidlech a budou likvidovat policii, vojáky i jiné osoby v uniformách. Teror a strach lidí bude zvýšen kouřovými bombami, které budou vybuchovat na zvlášť zranitelných místech: v podzemních přechodech, ve veřejných budovách a ve velkých obchodech. Když pak nadejde noc, město bude v plné moci bandy komunistických vrahů potáhnou ulicemi, budou plenit obchody a zakládat požáry ve starých budovách. Toto jen zvýší všeobecnou paniku; ženy, děti a starých lidí bude užito jako rukojmí k nátlaku na ozbrojené muže, aby se vzdali. Až pak ranní slunce zaplaví město svými prvními paprsky, po ulicích budou ležet mrtvoly. Toto není nějaký sen; komunistická strana pracuje metodicky se smrtonosnou přesností pro dosažení svého cíle."

Jiný bývalý komunista (Joseph Zack) zase řekl mimo jiné toto: "Policejní ředitelství by bylo obsazeno v časných ranních hodinách. Obsazení by provedlo pět pětičlenných skupin, ozbrojených ručními granáty, dvěma strojními puškami a tuctem revolverů. Policejní ředitel by byl vytažen ze své postele, přiveden do vysílací rozhlasové stanice, a s revolverem, přitlačeným k hlavě, by musil vydat rozkaz, aby policie zachovala klid a čekala na další vývoj událostí. Tři podobné skupiny by provedly obsazení městské radnice, kde by byl stejný proces vykonán se starostou města." — Myslí se snad, že ve Spojených státech k něčemu takovému nikdy nemůže dojít?

• • •

Los Angeles. — President Carter už vyvolil za budoucího velvyslance Spojených států v komunistické Číně Lenarda Woodcocka, 66letého, dosavadního předsedu unie "United Auto Workers", který právě odešel ze svého předsednictví a rudou Čínu nedávno navštívil. U.S. Senát ještě bude musit potvrdit toto jmenování. President Carter řekl, že k této velmi delikátní a důležité funkci nevyvolil diplomata z povolání, nýbrž bývalého předsedu pracovní unie, býv. dělníka, a to kvůli jeho osobním vlastnostem zejména počestnosti a umění jednat s lidmi jichž bude pro úřad U.S velvyslance v Číně nutně potřebí.

• • •

Havana. — Kubánská vláda zve americké turisty na Kubu, kde budou jejich dolary vítány; nedovoluje však návštěvu země americkým občanům, kteří se na Kubě narodili. Před několika dny přijela do Havany po prvé po 17 letech skupina amerických turistů. Jejich loď Daphné směla zdržet v kubánských vodách asi 48 hodin. Dvěma americkým turistům kubánského původu však nebylo dovoleno opustit loď a navštívit své příbuzné, ačkoliv se vystěhovali do USA už v roce 1949, tedy dávno před Castrovými režimem. Jinak byla tato první americká výprava přijata srdečně jak imigračními úředníky, tak i pěti sty Kubánci, kteří přišli na rozkaz do přístavu turisty přivítat. Sami by se toho byli neodvážili, protože by jim za to hrozilo vězení a v občanském životě by byli považováni za zrádce. Kuba však potřebuje americké dolary a proto vábí americké turisty a hraje s nimi cirkus.

• • •

Káhyra. — Súdánský president Gaafar Nimieri obvinil Sovětský svaz, že se pokouší ovládnout Afriku "novou formou kolonialismu", tím, že poskytuje vojenskou výpomoc guerilům. Súdán vypověděl 90 sovětských vojenských odborníků, instruktorů súdánské armády. Súdánsko-sovětské vztahy jsou napjaty už od roku 1971, kdy president Nimieri rozdrtil vojenský puč, do kterého měla být zapletena Moskva.

• • •

Kaddum, Izraelem okupované Předjordání. — Pravicový politický vůdce Menahem Begin, vítěz při posledních volbách v Izraeli, navštívil 19. května území západního pobřeží Jordánu, okupované Izraelem. Přitom prohlásil toto arabské území "zemí osvobozeného Izraele", kterou Izrael už nikdy nevyklidí. Při návštěvě nové židovské kolonie u Kaddum prohlásil, že v budoucnu bude na tomto arabském území založeno [illegible] podobných kolonií. Ara[illegible] političtí komentátoři [illegible] vítězství Likud v Izrae[illegible] jmenová konci iluzí o mi[illegible] řešení pale[illegible] tinského p[illegible] a že [illegible] arabské [illegible] dát přednost přípra[illegible] válku p[illegible] iniciativami [illegible] Jenomže pan Begin [illegible] dráv. Při třemi měsíc[illegible] srdeční zá[illegible] chvat a mu[illegible] týden musel jít opět do [illegible].

• • •

Mission, [illegible] Šofér auto busu a čty[illegible] jící tvrdili že 35 mil[illegible] od města Vancouveru [illegible] v hustém křoví neznámé [illegible] stop vysoké a 300 l[illegible] žké zvíře s dlouhýma no[illegible]; jeho tvář byla světlá, a [illegible] ostatek těla byl pokryt černými chlupy. Podobná neznámá zvířata — jimž bylo dáno jméno "bigfoot" nebo "sasquatch" — prý byla spatřena i na severozápadě Kanady a na Aljašce. Kanadská policie bere tyto zprávy vážně a nepovažuje jejich svědectví za pouhé přeludy.

Oblastní výbor ČSNRA v Chicagu, Ill.

zve všechny své členy a příznivce na členskou schůzi, která se koná v pátek 3. června 1977 v 8 hod. večer v Lincoln Federal S. & L. (6655 W. Čermák Rd.) v Berwynu.

Na programu:

1. Zprávy úředníků;
2. Zprávy z odboček ČSNRA a přidružených organizací;
3. Projednání přípravy Čs. dne, Oslavy 28. října a Plesu ČSNRA 1978.

Všechny členy Oblastního výboru prosíme o účast na této předprázdninové schůzi.

František Kalkus, předseda;
Marie Langová, tajemnice

V Kalifornii zemřel dlouholetý předseda ČSNRA Odbočky T. G. Masaryka v Los Angeles JAROSLAV ČADEK

V neděli 15. května se bleskově rozšířila zpráva po celém městě, že na záchvat srdeční mrtvice zemřel v odpoledních hodinách všem známý a oblíbený veřejný pracovník, člen výborů skoro všech krajanských organisací, Jaroslav Čadek. Bylo mu necelých 55 let.

Narodil se r. 1922 v chodských Domažlicích, své mládí prožil v Klatovech, odtud nadaný student pokračoval v obchodních studiích v Holandsku a když se komunisté zmocnili moci ve vlasti, emigroval do Jižní Ameriky. V Montevideu poznal svou ženu Martu a tam se jim narodil syn Richard, dnes vyškolený student a velmi dobrý hráč ledního hokeje. Po emigraci do USA se usadili v městě Glendalu v Los Angeles County.

Jaroslav Čadek byl výborný účetní a daňový poradce, vedl účetnictví řady podniků českých krajanů a nikdy neodmítl podat pomocnou ruku ať komukoliv. Byl oblíben i mezi Američany, jak o tom svědčila i jejich velká účast na pohřbu. A ovšem i veliký počet našich krajanů.

Po řadu let podepsaný jako tajemník Odbočky Národní Rady spolupracoval se zvěčnělým jak v Radě tak v České Katol. Misii, v SVU a v mnoha jiných krajanských organisacích.

Byl to vzorný manžel a otec, dobrý řečník, znamenitý zpěvák na jehož sólové zpěvy jak v českém kostele tak ve zdejší sokolovně bude dlouho vzpomínáno. Svého bratra Sokola proto také doprovodila jak do kostela tak ke hrobu na Forest Lawn početná řada bratří a sester Sokolského bratrstva. Byl to ryzí a nesmlouvavý vlastenec, který neznal kompromisu v boji za svůj národ a jeho osvobození. Bude nám scházet v Kalifornii.

Pobožnost růžencová nad rakví se konala v přeplněné kapli Forest Lawn Cemetary v pátek 20. května pod vedením Otce Jaroslava Popelky, S.J. Smuteční promluvu pronesl podepsaný přítel zesnulého a jeho rodiny Bohumil Smutník. Zádušní mši svatou sloužil pak v sobotu 21. května v krásném chrámu Svaté rodiny národní misionář Otec Jaroslav Popelka a smuteční projevy učinili za Národní Radu Bohumil Smutník, bývalý svědek svatební a kmotr syna Čadkova Richarda, ing. A. Krátký; za Sokol br. Ada Dusil, vhodnou básní se se zesnulým rozloučil O. Kovařík; smuteční doprovod obřadu zahrál Karel Fink a několik Dvořákových Biblických písní zazpíval znamenitý J. Zvolánek. Desítky aut pak doprovodily tělesné pozůstatky J. Čadka na hřbitov Forest Lawn, pohřební chrám vykonal Otec J. Popelka a pak jsme mrtvému spolupracovníku zazpívali píseň Odpočiňte v pokoji.

Truchlící vdově paní Martě a synu Richardovi i touto cestou vyslovujeme upřímný projev účasti. Ať je Pán Bůh potěší v této chvíli smutku. Přibývá nám exilových hrobů v Kalifornii; šli brzy po sobě ti naši mrtví — předseda České Misie zasloužilý Míla Svoboda, František Volejníček, první předseda Svazu pro vědy a umění JUDr. Josef A. Zahrádka a teď Jaroslav Čadek. Ať je jim lehká kalifornská země. A věčná čest jejich památce. Redakce H.N. se připojuje k projevu upřímné soustrasti manželce a synovi zesnulého R.I.P.

Bohumil Smutník

SPORT

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

27. kolo —

Kladno—Děčín 1:0
Michalovce—Jablonec 1:0
Vítkovice—Bardejov 2:1
RH Bratislava—Prešov 2:1
Pov. Bystrica—
Dukla B. Bystrica 1:4
Příbram—Nitra 4:2
Třinec—Bohumín 0:0
Martin—Vlašim 0:0

Prvních sedm týmů v tabulce

1. Prešov	53:18	44
2. Dukla B. Bystrica	51:17	42
3. Jablonec	43:27	32
4. Bohumín	35:21	32
5. Třinec	35:26	32
6. Příbram	34:30	30
7. Kladno	32:30	28

★

Erfurt—Bohemians Praha 0:2

V přátelském utkání hraném ve Východním Německu měli Pražané po celý zápas převahu, kterou také vyjářili dvěma brankami. Skóroval Bičovský a Ivančík.

Slavia Praha—
Sparta Rotterdam 2:3

Kopaná to byla opravdu pěkná s pěti hezkými góly a byla užitečnou konfrontací čs. a holandské kopané. Branky: po nejistém zákroku brankáře Stárka Michelsen hlavou — 0:1. Střelu Erkelena Stárek špatně vyrazil a Clarke pohodlně zvýšil na 2:0. Fr. Veselý chytře přehodil brankáře, obránce Lees chytil míč na brankové čáře rukou a D. Herda z penalty snížil na 1:2. Po kopu z rohu všichni zapomněli na Clarka, který hlavou dal na 1:3. Hotový ve shluku ukončil skóre zápasu — 2:3.

Československo—
SK Rakovník 5:1

V přípravě na mezistátní zápas se Švýcarskem zvítězili čs. fotbaloví reprezentanti nad týmem SK Rakovník. Utkání se hrálo tréninkově, v sestavě soupeře nastoupili v každém poločase někteří z čs. reprezentantů. Branky: Kozák (Lok. Košice), Panenka (Bohemians), Nehoda (Dukla), Masný (Slovan) — Mladý.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

SSSR—Mad'arsko 2:0, poslední utkání této 9. skupiny se hraje 28. května v Budapešti mezi Mad'arskem a Řeckem. Vítěz tohoto zápasu postupuje, ale čeká jej ještě jeden jihoamerický soupeř. Jestliže utkání skončí remízou, postupuje SSSR.

POHÁR UEFA

Atletico Bilbao—
Juventus Turín 2:1

Pohár UEFA si však vybojoval Juventus, který zvítězil v prvním střetnutí 1:0 gólem Tardelliho. Ve Španělsku se ujali vedení Italové brankou Bettega. Za Bilbao vyrovnal Irureta, další gól témuž hráči rozhodčí neuznal ve 42. min. Po přestávce dal druhý gól Carlos.

POHÁR MISTRŮ EVROPSKÝCH ZEMÍ

FC Liverpool—
Borrusia Mönchengladbach 3:1

K tomuto střetnutí se vrátíme v příštím čísle H.N.

Přátelské mezistátní utkání:

Švýcarsko—
Československo 1:0

Podrobnosti z tohoto zápasu najdete v příštím čísle H.N.

V Itálii skončila I. liga kopané. Juventus Turín zvítězil v Janově nad Sampadorií 2:0 a stal se s 51 body mistrem. Jeho rival AC Turín zdolal Janov 5:1, ale se ziskem 50 bodů zůstal druhý. Třetí je Fiorentina.

Mistrem NSR se stal tým Borussie Mönchengladbach, když dokázal v závěrečném zápase remizovat v Mnichově s Bayernem 2:2. Známý hráč Bayernu Beckenbauer se definitivně rozloučil se svým mužstvem před odchodem do týmu New York Cosmos. Za své služby obdržel diamantovou jehlici. Na rozloučenou s reprezentantem NSR Overathem se hrálo utkání FC Köln s týmem mistrů světa 1974 1:4. Branky vítězů dali Overath, Breitner z penalty, Hölzenbein a vlastní, za Köln Van Gool.

Manchester United vyhrál po čtvrté v historii Anglický pohár, když ve finále porazil letošního mistra Anglie FC Liverpool 2:1. Všechny góly padly v rozmezí pěti minut, nejprve přivedl Manchester do vedení v 50. min. Pearson, za minutu vyrovnal Case a v 54. min. vsítil vítězný gól Jimmy Greenhogf.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 29. května hrála Sparta na Eckersall stadiónu sedmé ligové utkání s mužstvem Croatan (Chorváti).

Croatan—Sparta 1:2
(rezervy)

Od 12:30 hod. začla Sparta jen o deseti hráčích, nebot' ostatní využili Memorial Day k tomu, aby odjeli z Chicaga za účelem zrekreování. Soupeř byl naopak v plném počtu. Byla to však Sparta, která ač o jednoho hráče méně měla územní převahu a v 9. minutě se ujala vedení. Gól vstřelil vysokou střelou z dálky Jurkovic. V 15. minutě kopal Minařík roh, jeho centr našel přesně hlavu Jurkovice a Sparta vedla 2:0. Tři minuty poté Vašek Příkazský nešťastně zahrál rukou v pokutovém území Sparty. Soupeř měl jasnou šanci ke snížení, ale brankář Gerard (jinak střední záložník prvního týmu) penaltu vyrazil do autu. To byl velký moment pro Spartu. Soupeři se podařilo snížit na 2:1 v 51. minutě problematickou brankou. Girard vyrazil míč do břevna, od něho se odrazil do hřiště a rozhodčí se mylně domníval, že míč vypadl ze sítě ven. Manažér rezervy Kop postavil hráče s tímto rozestavěním: Gerard — Vymyslický, V. Příkazský, Veselý, Cosentino — Brennan, Jurkovic, Minařík — Rapley, J. Příkazský. Celý tým rezervy podržel výborným výkonem brankář Gerard, jeho krytí penalty bylo obdivuhodné. Překvapil střelec dvou gólů Jurkovic. Ostatní hráči dřeli do úmoru, srdnatě bojovali po celé utkání a každý z nich vydal ze sebe opravdu vše.

Croatan—Sparta 4:1

V prvním poločase Sparta dokázala hrát 0:0, díky zajištěné obraně a skvělé práci brankáře Stasiewicze. Po přestávce domácí hráči zvýšili a neustále diktovali tempo hry. Sparta otevřela hru a snažila se dostat na dostřel soupeřovy branky. Tato změna ve hře Sparty vyhovovala soupeři natolik, že každá její akce zaváněla gólem. První branku Sparta inkasovala po střele z bezprostřední blízkosti k pravé tyči, když Stasiewicz měl navíc zakrytý rozhled. Další gól dostala Sparta hlavou. Na půlce zůstal neobsazený hráč Croatan, když stoper Keller zůstal vpředu, ten utekl Okincicasovi a Sparta prohrávala 3:0. Karel Fajkus kopal přímý volný kop na hranici velkého vápna a jeho nádherná střela skončila v pravém růžku soupeřovy branky. Soupeř dokázal ještě Spartě vstřelit čtvrtý gól a tím vše skončilo. Hráči Croatan byli jako celek lepší než Sparta, proto taková porážka nemrzí, ale její výše mohla být menší, kdyby Sparta hrála i ve druhém poločase s obrannou taktikou. Manažér Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Grahama, Kellera, Okincicase, Swearingena, Fajkuse, Girarda, Halla, Cribariho, DiBernarda, Tsoukalase.

Příští neděli je volno, nebot' v Chicagu hraje vybrané mužstvo Západního Německa proti výběru profesionální ligy USA. Předzápas hrají žáci Sparty Chicago s Kickers (Němci).

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

THE GREATEST — TEN NEJVĚTŠÍ

Zmíněný film je možná počátkem nové kariéry jednoho z největších sportovců všech dob, profesionálního mistra světa v boxu v supertěžké váze, Muhammada Aliho alias Casiuse Claye. Hollywoodské hvězdy se přišly podívat na světovou premiéru filmu "The greatest" — "Ten největší" — v němž Ali hraje sám sebe, nebot' film není o ničem jiném, než o kariéře mladého černocha z Louisville ve státě Kentucky, který vyrůstal jako neznámý Cassius Clay, a později se proslavil jako olympijský vítěz a profesionální rohovnický šampion, Muhammad Ali... Ali přijel na premiéru v doprovodu ženy, jež se má brzy stát jeho manželkou. Po rudém koberci spolu vystoupili na vyvýšenou platformu, jež byla postavena ve tvaru rohovnického ringu. Dechová hudba univerzity z jižní Kalifornie hrála

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle), — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročisťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

slavnostní pochody. Když slavnost skončila, Muhammad Ali stiskl knoflík, jímž uvedl do chodu mohutný ohňostroj a světelnou reklamu s nápisem "The greatest" — "Ten největší".

Na otázky novinářů později Ali odpovídal, že má rád filmové herectví do té míry, dokud naplňuje čisté a vysoce morální cíle. To byla vážná odpověď Muhammada Aliho. Potom se ovšem Ali dostal opět do role neskromného řečníka a krále všech králů. Prohlásil, že ve skutečnosti nepomýšlí na hereckou kariéru. Je podle vlastních slov realistou. Herectví je prý dobré, ale zůstává pouze herectvím. Muhammad není podle svých slov nejslavnější lidskou bytostí proto, že by byl hollywoodskou filmovou hvězdou. Říká, že jeho projevy, jeho islámské náboženství, jméno Muhammad Ali, a ideje, které Ali představuje, jej učinily větším než jakoukoli hvězdu, kterou kdy vyprodukoval Hollywood. Vezměte kteroukoli hollywoodskou hvězdu, kteréhokoli amerického sportovce, posaďte nás do letadla a pošlete na cestu kolem světa, a uvidíte, že až půjdeme po ulici, budu muset představovat já je, a ne oni mne, dodává Ali . . . Ve filmu jsou i záběry, jež připomínají Aliho odpor k vojenské službě ve Vietnamu, na jehož základě byl přes tři roky nucen v ringu odpočívat. Kritik listu THE LOS ANGELES TIMES, Kevin Thomas, se o filmu "Ten největší" vyjádřil velmi pozitivně. Podle jeho článku film zdůrazňuje fakt, že Muhammad Ali je novým druhem černošského muže, prvním černým šampionem, který se stal účinným vůdcem svého lidu. Ali podal ve filmu podle kritika Thomase půvabný herecký výkon. 1.400 účastníků světové premiéry filmu "Ten největší" bezpochyby s tímto názorem souhlasilo. Zbytek filmových diváků světa si učiní úsudek poněkud později.

* * *

NAVRÁTILOVÁ ÚSPĚŠNÁ V BOJI SE SOVĚTY

V Bostonu porazil tenisový klub Boston Lobsters už počtvrté za sebou reprezentační tým Sovětského svazu, tentokrát v poměru 30:15. Jednotlivá utkání se hrála na jeden set. Martina Navrátilová porazila společně se Stevensovou dvojici Morozovová—Čmyreva 6:1 a v singlu zvítězila Navrátilová nad Morozovou 6:4.

* * *

SPORTOVNÍ DROBNIČKY:

● Na mezinárodním tenisovém mistrovství Francie v Paříži porazil československý reprezentant, Vladimír Zedník nečekaně Chilana Jaime Fillola 6:4, 6:3, 4:6 a 6:3.

● Nejplatnějším hráčem druhé nejvyšší hokejové kanadsko-americké profesionální soutěže, WHA, byl za uplynulou sezónu jmenován prvně v historii hokejista, který se nenarodil v Kanadě, ale na půdě Spojených států. Je jím Robbie Ftorek z týmu Phoenix Roadrunners.

● Slavný profesionální hokejový hráč, 49letý Gordie Howe, podepsal spolu se svými syny Markem a Martym přestup z mužstva Houston Aeros do celku New England Whalers.

● Američanka Janet Newberryová zvítězila ve finále mezinárodního tenisového mistrovství Itálie v Římě nad československou reprezentantkou Renatou Tomanovou 6:3 a 7:6.

● Také ve dvouhře mužů se stal vítězem římského mistrovství Američan. Vitas Gerulaitis porazil v rozhodujícím utkání Itala Zugarelliho 6:2, 7:6, 3:6 a 7:6.

Proslov prof. Fr. Hrachovského nad rakví dr. Vladimíra Procházky

(† 4. dubna 1977 v Hot Springs, Ark., a byl pohřben na Zelený čtvrtek 7. dubna v Chicagu. Viz H.N. z 9. 4. 77, č. 15, str. 12.)

Kdo jiný než já, kamarád z dětství a mládí, by se měl rozloučit s Vladimírem Procházkou. S tímto mužem usměvavé tváře, který přinášel jasnou pohodu do života všech, kteří jej znali.

Život je vzácná bylinka, kterou musíme šetřit a opatrovat, aby vzkvetla do krásy, přinesla plody i semeno na budoucnost.

Vladimír pěstoval tu bylinku života s tím samým zanícením a vzácnou oddaností, s níž obdělával plody pozemské ve své zahradě.

Byl člověkem hluboké víry a tiché spokojenosti duše a přenášel je na svou rodinu, na své přátele, sousedy a známé. S filosofickou vyrovnaností se díval do budoucnosti, odevzdán do vůle Boží. Jistě trpěl, jistě se ptal sám sebe, jak dlouho ještě, ale nikdo z jeho rodiny nebo jeho přátel to nikdy nevěděl. Když jsme s ním besedovali v nemocnici před deseti dny, vypadal lépe než kdy za poslední dva roky. Těšili jsme se, že se uzdraví.

Iuris universi doctor Vladimír Procházka není víc z tohoto světa. Jak přetěžké pro jeho devadesátiletou matku Marii dovědět se o tom na dálku tisíců mil. Jak bolestné pro Helenu, která jej opatrovala jako poklad, kterým byl. Je-li v této chvíli, kdy tento téměř svatý člověk odchází, vůbec nějaký jasný okamžik, pak je to vzpomínka na Vladimíra, jaký byl mezi námi.

Uvažme, že před tváří Boží velikost člověka se neměří počtem bitev, které vyhrál, ani počtem knih, které napsal, nebo váhou zlata, které nashromáždil, nýbrž hloubkou citu a něžností srdce, kterými naplnil život svůj a těch, kterých se citově dotýkal. Vladimír v tomto měřítku dosahuje mety nejvyšší.

Proč dnes tolik cítíme ztrátu jeho bytí mezi námi, snad nejlépe vyjádřil jeho syn Allan slovy: "Protože pro nás tolik znamenal." A tak i z nás velká část našeho štěstí s Vladimírem nenávratně odchází a místo, které v našem životě zaujímal, zůstane navždy prázdné.

Přichází nejkrásnější doba roční, doba Velikonoc, svátků vzkříšení, doba šlahaček a divukrásných lidových zvyků. Je jaro na Slovácku. Na strážnických lukách rozkvétají luční květy. Tam, kde Vladimír tak často chodíval, vrací se jeho duše čistá a věčně mladá. Jen do tiché slovácké noci zaznívá naposled píseň jeho kamarádů:

Dobrú noc, náš milý, dobrú noc.

POZVÁNKA

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Chicagu, Illinois srdečně zve na schůzku, jejíž programovou náplní je úvaha prof. Františka Svejkovského

VÝTVARNÉ UMĚNÍ A JEHO VZTAH K UMĚLECKÉMU PRŮMYSLU

K schůzce propůjčí svůj ateliér výtvarník Ervín Synek (adresa: 346 N. Justine Ave., Chicago, Il., tel. 243-9784), který návštěvníky seznámí s přímým procesem umělecké tvorby užitkového umění.

U p. Synka se sejdeme v sobotu 4. června 1977 ve 4:30 hod. odpoledne. Zájemci nechť se hlásí písemně nebo telefonicky u tajemnice místní skupiny SVU pí. Boženy Riedlové, 2723 S. Austin Blvd., Cicero, Ill., tel. 652-5650, a zašlou k jejím rukám $1.50 na pohoštění.

Ti, kdo nemají vlastní dopravní možnosti, nechť se přihlásí o další informace též u tajemnice B. Riedlové.

Těšíme se na vaši účast! I vaši hosté jsou vítáni.

prof. Frant. Schwarzenberg, předseda;
Božena Riedlová, tajemnice

Odbočka Československé národní rady americké "Dr. Milada Horáková" v Chicagu

koná svoji členskou schůzi ve čtvrtek 9. června 1977 v 7:30 hod. večer v budově Mid America Federal, 5900 W. Cermak Road, Cicero, Ill.

Po projednání zpráv o činnosti ČSNRA a jejích organisačních složek, a po slosování výherních lístků na několik krásných výher — člen naší Odbočky br. Jaromír Netík promluví na téma: "Charta 1977 a její význam". Po projevu bratra Netíka bude rozprava a zodpovídání dotazů!

Sestry a bratři! Těšíme se na Vaši účast. Přiveďte s sebou i své přátele na tento mimořádně zajímavý večer. Přineste laskavě vhodné dárky pro "Raffles". — Po ukončení schůze bude podáváno pohoštění. Naše milé sestry prosíme o darování pečiva, za což jim předem děkujeme!

Za odbočku ČSNRA "Dr. Milada Horáková":

dr. Antonín Hřebík, předseda;
Ludmila Kosová, tajemnice

VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

ZA ÚČAST NA POHŘBU A ZA PROJEVY SOUSTRASTI

k úmrtí

JUDR. VLADIMÍRA PROCHÁZKY,

který odešel na věčnost 4. dubna t.r. v Little Rock, Arkansas, a byl pohřben 7. dubna v Chicagu.

V posledních dnech života v nemocnici Sv. Vincence, Vladimír byl poctěn návštěvou katolického biskupa diecése Little Rock, Msgr. Andrew J. McDonalda, k němuž se donesla pověst o tomto hluboce věřícím křesťanu. Při rozloučení spolu zazpívali Pater Noster latinsky. P. biskup byl hluboce dojat vyrovnaností, s kterou Vladimír přijímal svůj úděl, ač věděl, že se blíží jeho konec. Došlo mezi nimi nejen k souzvuku hlasů, ale také k souzvuku osobnosti, víry a naděje, a p. biskup si tak oblíbil Vladimíra, že přijel do Hot Springs sloužit zádušní mši v kostele Sv. Jana. Tímto velkorysým projevem pastýřské lásky p. biskup nám symbolicky připomenul — ve velikonočním týdnu — lásku Ježíše Krista pro každého z nás, a svou přítomností v životě a smrti Vladimírově povznesl tuto — pro nás žalostnou událost — nad pouta slz a zármutku do polohy tiché radosti a naděje. Za tento milosrdný čin, který duchovně ovlivnil velký okruh přátel zemřelého zde i ve vlasti, děkujeme p. biskupovi z hloubi srdce a přejeme mu Boží požehnání v jeho pastýřském úkolu.

Po převozu do Chicaga se ujal církevních obřadů v kapli ve středu večer a při pohřbu na Zelený čtvrtek důst. Otec Vojtěch Vít, O.S.B., který nikdy neschází tam, kde je třeba dát krajanům útěchu. Srdečně mu děkujeme za jeho procítěnou účast a duchovní posilu, jakož i za vzpomínku a modlitbu za Vladimíra při české mši svaté v kostele Sv. Prokopa v neděli 17. dubna.

Prof Kubinovi děkujeme za hudební doprovod v kapli a prof. F. M. Hrachovskému za neobyčejně citlivé a poetické rozloučení s jeho švagrem a přítelem z mládí, které prožili na Moravském Slovácku.

Srdečné díky našim příbuzným a nejbližším přátelům za květinové dary, které symbolisovaly Vladimírovu zálibu v přírodě a jejich darech, které sám úspěšně pěstoval. Díky též za dary na mše sv. a na "Cancer Soc."

Všem přátelům a zástupcům Moravské ústředny a Ženského pěveckého Sboru ČSA, kteří se přišli rozloučit s Vladimírem ve středu večer a kteří ho doprovodili na poslední cestě, srdečně děkujeme. Jejich přítomnost nám byla útěchou, jakož i holdem osobnosti tohoto ryzího Moravana a dobrého člověka.

Našemu příteli, Gregory Duda, majiteli tří pekáren, známých pod jménem "Let Them Eat Cake", a jeho společníku Ross Edlundovi, děkujeme z hloubi srdce, že účastníky pohřbu pohostil ve svém domově v gourmet stylu. Pohřebnímu ústavu "Švec a syn" děkujeme za vyřízení pohřbu v Chicagu.

HELENA PROCHÁZKOVÁ,
roz. Hrachovská, v Hot Springs, Ark.;
ALLAN PROCHÁZKA, syn v Chicagu;
Prof. F. M. HRACHOVSKÝ, švagr,
s manž. Carol, v Round Lake Parku, Ill.;
MARIE PROCHÁZKOVÁ, matka,
a JUDR. FRANTIŠEK PROCHÁZKA,
bratr, ve Strážnici na Moravě.

K 10. výročí encykliky

(Dokončení ze str. 1)

národy zatěžují a zadlužují ještě více.

Probereme nyní některé významné body encykliky, abychom dokázali, že její názory a prorocký pohled do budoucna jsou v zásadě správné. Takové je např. konstatování encykliky, že sociální otázka nabyla dnes celosvětových rozměrů (č. 3). Dosvědčuje to především současná propagace "nového mezinárodního řádu", o kterém jsme mluvili výše. Znamená to, že na sociální problémy je třeba pohlížet zcela jinak, než v minulosti, a je třeba je řešit z nového, vyššího hlediska, které převyšuje zájmy jednotlivých národů a dokonce i světadílů. Správný je i postřeh Pavla VI., když v encyklice prohlašuje: "I sociální konflikty se zostřily natolik, že dosahují světových rozměrů". Totéž platí i o závěru, který sv. Otec z toho vyvozuje: "V tomto stavu síli nebezpečné pokušení, dát se do vleku určitých mesiánských teorií, které sice překypují sliby, ale ve skutečnosti to jsou jen iluze. Kdo nevidí nebezpečí, vyplývající z lidových násilných reakcí, ze vzpour a nepokojů, obyčejně řízených z některé mezinárodní ideologické centrály, kdo podceňuje rostoucí oblibu totalitních ideologií a domnívá se, že demokratický řád jeho země je tím vším neotřesitelný, mýlí se velice." Násilí rozpoutané dnes na všech stranách a politický terorismus dávají papeži za pravdu i v této věci. Pavel VI. se však nespokojuje pouze s konstatováním tohoto smutného stavu. Nabízí i řešení, když ve své encyklice říká: "Místní akce a iniciativy jednotlivých osob dnes již nestačí. Současná světová situace vyžaduje společnou akci na základě jasného pohledu na všechny složky problému, tj. na složku hospodářskou, sociální, kulturní a duchovní". Jinými slovy: problém klidu a míru ve světě se již nedá omezit na úsilí o pouhý hospodářský rozmach. Je zapotřebí, jak říká sv. Otec, "všestranný celistvý rozvoj, zaměřený na povznesení každého člověka a celého člověka", čili, je nutno, aby člověk byl v budoucnu více člověkem než dosud, protože čím více se člověk honí za bohatstvím a majetkem, tím více upadá jeho duchovní stránka.

K vážnému zamyšlení nutí v tomto ohledu i následující tvrzení Pavla VI., že totiž "jak pro jednotlivce, tak i pro celé národy lakota je nejvýraznější formou jejich zakrnělého vývoje. Člověk jistě může uspořádat pozemský život bez Boha, ale takové uspořádání se nakonec obrátí proti člověku samému. Výlučně lidský humanismus se nakonec stává nelidským humanismem".

Encyklika si pozorně všímá jednotlivých konkrétních problémů a posuzuje je skutečně objektivně. Obrací se např. proti liberálnímu kapitalismu, o kterém říká: "zisk je v něm základním motivem hospodářského pokroku, konkurence nejvyšším hospodářským zákonem a soukromé vlastnictví výrobních prostředků absolutním právem bez jakéhokoliv omezení a odpovídajících sociálních povinností". Jaké jsou pak jeho důsledky? Roste všeobecná nerovnováha. Jedni mají např. neúměrné přebytky potravin, zatímco druzí zoufale trpí jejich nedostatkem, at' už z jakékoliv příčiny."

Pokud jde o řešení této otázky, encyklika vážně odrazuje od revolučního povstání, poněvadž to je "jen pramenem nových nespravedlností, nové nerovnováhy a vyvolává nové — ještě horší pohromy. Doporučuje naproti tomu cestu hlubokých reforem, s nimiž nutno bez váhání začít v mezinárodním měřítku.

Z několika výše uvedených příkladů vidíme, že nynější desetiletí dosvědčuje správnost názorů a pokynů této encykliky. Můžeme pouze litovat, že až dosud lidé neuskutečňují tyto pokyny tak, jak by měli. Nebyl např. dosud zřízen encyklikou doporučovaný světový fond, do něhož by státy přispívaly částkami, odebranými z vojenských rozpočtů. Nezastavilo se ani sv. Otcem odsuzované mrhání veřejnými prostředky, jimiž jsou financovány závody ve zbrojení, protože komunistické Rusko zbrojí dál a tak Západu nezbývá, než dělat totéž. Podle statistických údajů vojenské výdaje na celém světě činily v r. 1975 skoro 214 miliard (amerických bilionů) dolarů. Nad tímto číslem se každému jistě zatočí hlava. Nejsmutnější je, že tyto závody ve zbrojení jsou v proudu i v tzv. rozvojových zemích, kde lidé dosud trpí hladem. V r. 1975 tyto země dovezly vojenský materiál v ceně téměř 5 miliard (bilionů) dolarů..

Celkový závěr, který můžeme vyvodit z textu encykliky "Pokrok národů" je poměrně jednoduchý: je škoda, že jejímu hlasu nevěnovali patřičnou pozornost zodpovědní vládní představitelé různých států. Přesto se však některé její pokyny pomalu začínají uplatňovat: např. přání a rada encykliky, že "přebytky bohatých zemí patří chudým". Zájem o potřeby rozvojových zemí tzv. Třetího světa tedy přece jenom stoupá.

Je také nesporné, že s příznivou odezvou se setkala výzva encykliky určená mládeži. Sv. Otec vybídl mladé lidi, aby věnovali několik let svého života dobrovolné službě v zemích Třetího světa. Dnes se této službě zasvětilo jen v Itálii celkem 25 organizací, které odeslaly r. 1975 do rozvojových zemí dohromady 1.326 chlapců a děvčat. Podobná sdružení pracují přirozeně i v jiných státech.

Při skutečně objektivním posuzování encykliky musíme ovšem také uznat, že desetiletí je poměrně krátkou dobou k hodnocení jejího celkového vlivu na světové veřejné mínění. Encyklika během tohoto údobí může sice vyvolat odezvu ve svědomí lidstva, ale velmi těžko může za deset let radikálně změnit lidskou mentalitu. Rychlejší a působivější bude též její vliv na jednotlivce, než na velké mezinárodní organizace a vlády různých států.

Jedno je však jisté: Encyklika ukázala křesťanům a všem lidem dobré vůle správnou a uskutečnitelnou cestu k vytváření nového, lidštějšího a mírumilovnějšího světa, poněvadž "rozvoj" se v ní stává novým názvem a novou podmínkou spravedlivého míru ve světě.

Sbormistr chicagské Lyry, prof. FRANK KUBINA osmdesátníkem

(Pokračování z min. čísla)

Když mladý Kubina absolvoval Pražskou konservatoř, neměl ani za císaře pána žádnou těžkost nalézt práci: Havel, jemuž patřil Barrandov a Lucerna, nabídl hned nadějnému muzikantovi z Náchoda kapelnické místo v Lucerně. Tam si jej brzy "vystopoval" hudební skladatel a dirigent Kovařovič a udělal si z nadaného kapelníka Lucerny svého pobočníka — jako ko-repetitora v Národním divadle. Jenomže, když člověk — a zvláště muzikant — dělá něco dobře, je brzy na roztrhání. Tehdejší ředitel Východočeské divadelní společnosti Jeřábek přemluvil kapelníka Kubinu, že Praha má už dost muzikantů, že je tedy třeba burcovat venkov; František že je ze severovýchodních Čech, a že tedy jeho místo je ve Východočeské divadelní společnosti! Dost možná však, že v tom byla i Františkova muzikantská touha poznat svět, protože za nějaký čas byl stále mladý Kubina už zase kapelníkem Frídovy divadelní společnosti v Moravské Ostravě pod ředitelem Drašarem. Tam také prožil už známý kapelník Kubina poválečný převrat. Z Frídovy divadelní společnosti se po převratě stalo Moravsko-slezské divadlo v Ostravě. Jeho ředitelem byl Václav Jiřikovský, a když se tam přijel v roce 1923 poohlédnout po talentech pan Krejčí z Ameriky — (manžel naší známé Slávky Krejčové) — vzal mladého kapelníka Kubinu bez okolků s sebou do USA.

Ten sv. František přece jen dobře věděl, proč přidával náchodskému novorozeni v rodině Kubinů k Božímu daru hudby přehršli trpělivosti s přimíchanou trpělivostí.

Sotva přijel už zkušený kapelník a sbormistr Kubina do Chicaga — tehdá česko-americké metropole — šel na roztrhání. Objevili jej Chorvaté, Poláci i Slovinci. Hned v r. 1924 si jej pozval za sbormistra "Český pěvecký sbor Karel Bendl", pak "Dělnický pěvecký sbor Karl Marx", naše dnešní "Lyra", "Extension Conservatory" v Chicagu v něm našla vyhledávaného učitele piana a teorie harmonie. Ředitel "Českého národního divadla" v Chicagu a nadaný herec Krejčí — (který si mladého Kubinu přivedl z mladé republiky)— aby měl jistotu, že si Františka v Chicagu "udrží", šikovně si ho "připoutal" k rodině Příbramských tím, že mu dal příležitost zadívat se do očí jeho mladé švagrové, Slávčiny sestry, jeho dnešní Aničky Kubinové. A jakmile byl nadaný muzikant v rodině, už se jim to hrálo. Děvčata Chroustových - Příbramských z Příbramě — se na divadelní prkna jen třásla — Slávka Krejčí, Havelková, Anička Kubinová, Ptáčková i Hamplová.

* * *

Aby to vděčné vzpomínání k osmdesátce pana Kubiny nebylo příliš dlouhé, čím začít nejdřív — a co vynechat?

(Pokračování)

A přece jsme se dočkali

Ano přítelkyně a přátelé, dočkali jsme se jara. Přicházelo jaksi rozpačitě, namrzle z letošní zimy, ale konečně je zde a my je musíme přece jak se patří přivítat, někde, kde to jaro vystrkuje růžky nejvíce.

A řekněte mi přátelé; není takovým místem pěkně rozkvetlá louka, se stromy sotva oděnými do zeleného hávu? A aby to vítání mělo úroveň, a někdo se po opravdu přátelském poklepání na záda nezbroutil vysílením na zem, tak se tam posílíme dobrotami, které dovedou připravit snad jen šikovné ruce našich mám, žen a — také mužů v domácnosti. Spousta dobrot pevného i tekutého skupenství, at' jaro vidí, že to myslíme vážně. A nebudeme na ně jen koukat, i když je hezké, ale zazpíváme a zatancujeme mu k muzice. To přece patří k jaru! Avšak hlavně se sejdeme! A to je snad to hlavní a tím oslavíme jaro s Vámi a s Vašimi přáteli, aby se nám příští rok zase vrátilo.

Děje se to tentokrát dne 5. června 1977 na známém místě na Des Plaines a 29. ulici. Těšíme se na Vaši účast; řekněte svým známým, vezmete s sebou děti, narozené i nenarozené — vždyť' jim všem jaro tak sluší!

Tedy na shledanou na prvním jarním pikniku organisace bývalých politických vězňů komunistického Československa.

Pořadatelé

Sdružení býv. politických vězňů komunistického Československa

vás zve na tradiční

PRVNÍ JARNÍ PIKNIK

pořádaný

5. června t.r. v National Grove #2 v Riverside, Illinois

DES PLAINES & 29TH STREET

- Začátek v 10:30 hod.
- Hudba J. Škacha
- Bohatá tombola
- Kvalitní pochoutky domácí piknikové kuchyně včetně jaternic a smaženého kapra
- Oblíbené nápoje importovaných i tuzemských značek
- V případě nepříznivého počasí se piknik koná o týden později, 12. června v sousední zahradě #5.

Kašpárkovo loutkové divadélko,

které se přestěhovalo do Masarykovy školy, 5701 W. 22nd Place, Cicero, sehraje v sobotu, 4. června 1977, poslední představení jarní sezony.

Začátek ve 4 hod. odp.

Míček Flíček s Kašpárkem vás zavedou na rozloučení do slavného Světového Cirkusu Loutek! Panečku, to bude něco! Přijďte se podivat!

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek!!

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM? PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala

Brokers

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

VARUJEME!

Rada svobodného Československa obdržela výzvu z domova, aby byla exilová veřejnost připravena na zvýšenou činnost agentů Husákova režimu na Západě.

Boj za lidská práva, Charta 77 a její ohlas jak v exilové, tak světové veřejnosti nedává pražským Quislingům spát, a proto plánují různé akce, jak čelit přirozené lidské touze po svobodě a lidské důstojnosti, které jsou u komunistů od počátku v naprostém rozporu s cílem jejich "socialismu": udržet své osobní mocenské posice proti vůli ohromné většiny Čechů a Slováků.

Výzva z domova varuje, že lze očekávat akce agentů Husákovy vlády, směřující k vyvolávání rozporů a vzájemné nedůvěry mezi různými exilovými skupinami. Cílem je zejména budit rozpory mezi "nesocialisty" a "socialisty" emigrace poúnorové, mezi "nekomunisty" a "komunisty" emigrace posprnové, mezi Čechy a Slováky, uvnitř slovenské emigrace mezi "Čechoslováky" a "Slováky", a (a to hlavně) mezi všemi odstíny emigrace poúnorové a emigrace posrpnové.

Skutečnost — výzva z domova praví — že Chartu 77 podepsali lidé nejrůznějších politických odstínů, osoby nepolitické, kněží, bývalí političtí vězni atd., ukázala, jak protilidový režim dovedl doma národ sjednotit.

Ministerstvo vnitra a jeho "poradci" vyrukovali s celým svým arsenálem zastrašování, pronásledování, pomluv, hrozeb i fysického násilí. Protože ne všechny metody, kterých lze použít doma, jsou použitelné ve svobodném světě, agenti dostali instrukce, aby pomocí šeptandy, podvržených dopisů a falešných tiskovin očerňovali vybrané osoby, činné v exilu, a obviňovali je v temných, nedokazatelných narážkách, že jsou agenty pražské komunistické vlády, či dokonce agenty sovětskými. Účel je dvojí: zdiskreditovat exilové pracovníky a odvádět pozornost od agentů skutečných, kteří obyčejně vystupují jako osoby velmi nenápadné a nepolitické, kteří "nechtějí mít nic s politikou" a jejichž jediné přání je včlenit se do krajanského života země, kam byli posláni.

□

PIKNIK ČŽNR

Po velkém úspěchu loňského pikniku bude Československá ženská Národní rada v exilu pořádat i letošní piknik na oblíbené "farmě" u manželů Ferjenčíkových, Crawford Road, Wadsworth, Illinois a sice v neděli, 12. června 1977.

Členy ČŽNR pro vás opět připraví výborné občerstvení a proto nevařte doma nedělní oběd, ale udělejte si výlet na farmu a přijeďte si pochutnat na piknikových specialitách našich žen. Na jídelníčku budou opékané špekáčky, párky a debrecínky, hamburgers, k občerstvení lahodné chlazené nápoje a limonády a samozřejmě výtečné domácí pečivo a koláče ke kávě. Během odpoledne budou též vylosovány pěkné ceny v tombole.

Vzhledem k velkému zájmu a pro zpestření dne předvedou ve 2 hodiny odpoledne trénovaní jezdci drezuru krásných lipizánských koní. Návštěvníci pikniku budou mít skutečně neobvyklou příležitost shlédnout zblízka nádherná zvířata, vychovaná a pěstovaná na této farmě.

Piknik je pořádán na privátním pozemku a proto, pokud možno, přineste skládací židle a stolky.

Pořádající výbor vás všechny upřímně zve na tento výlet na farmu 12. června a doufá, že i letos podpoříte ČŽNR svou hojnou návštěvou. Začátek je v 11 hodin dopoledne a konec za soumraku. Bližší informace obdržíte na tel. TO 3-9871.

—vr—

VLADIMÍR KRAJINA KANADSKÉMU MINISTERSKÉMU PŘEDSEDOVI

Dr. Vladimír Krajina, člen předsednictva Rady svobodného Československa, předseda strany národně socialistické a profesor university Britské Kolumbie, poslal kanadskému ministerskému předsedovi Pierre Elliott Trudeauovi dopis, ve kterém uvedl — (mimo blahopřání k řeči ministerského předsedy v americkém kongresu) — že miliony lidí za Železnou oponou očekávají, že ministerský předseda použije svého vlivu, aby blížící se bělehradská konference byla dalším krokem k obnově lidských práv v jejich zemích.

"Jste zajisté obeznámen," píše prof. Krajina, "s rostoucí nespokojeností nejen v sovětském Rusku, ale i v komunistických satelitních státech. Nedávná Charta 77 jasně dokázala, že ... základní lidská práva, zaručená signatáři helsinské deklarace, jsou v komunistických zemích na hony vzdálena od toho, co bylo dohodnuto, zejména v jejím "třetím koši". Pak navrhuje otázky, které by měly být položeny komunistickým zemím:

— Kde nejsou lidé ovládáni strachem?
— Kde je svoboda projevu a shromažďování?
— Kde je svobodná vůle a volnost pohybu?
— Kde je svoboda náboženství?
— Kde je svoboda učení, umění a kultury?
— Kde je svoboda tisku?
— Kde je právo na nezávislé soudnictví a na zákonnou ochranu proti politickému a ekonomickému útisku?
— Kde je právo nesouhlasit a právo na stávku?
— Kde je rovné právo účastnit se veřejných záležitostí?
— Kde je rovnost před zákonem?
— Kde neexistuje svévolné zasahování do soukromého života, do rodiny, do domova a do dorozumívacích prostředků, zejména do poštovního styku a telefoních rozhovorů?

"... lidé, kteří v Československu žádali, aby Helsinská deklarace byla uvedena v život, jsou pronásledováni ...

"Jestli se v Bělehradě ukáže, že helsinské ujednání je jen dalším komunistickým podvodem, bude třeba to jasně říci. Jinak vina za zločiny proti lidským právům nebude jen jejich, nýbrž i naše.

"Pane ministerský předsedo, žádám vás snažně, abyste pomohl signatářům Charty 77, kteří se odvážili riskovat své životy. Celé národy je budou následovat, jestliže budou jisté, že všechny svobodné země jsou jejich přátelé a spojenci. Nežádají od nás zbraně. Očekávají, že političtí vůdcové promluví otevřeně a odhodlaně ve prospěch lidských práv, která jsou jim odepřena."

"Dovoluji si přiložit kopii Charty 77."

Vladimír J. Krajina, D.Dc.

* * *

V odpovědi na tento dopis ministerský předseda Trudeau vzkázal prof. Krajinovi, že kopie jeho dopisu a připojená Charta 77 byly poslány ministrovi zahraničních věcí s tím, aby jejich obsah byl vzat v úvahu při formulaci kanadského stanoviska na připravované konferenci v Bělehradě."

□

PROTEST FOTOGRAFŮ PROTI ÚTLAKU V ČESKOSLOVENSKU

Dne 12. května byla v Mezinárodním středisku fotografie (International Center of Photography) v New Yorku otevřena posmrtná výstava fotografií jednoho z nejvýznačnějších českých fotografů, Josefa Sudka. Původně byla plánována výstava, kterou připravila Anna Fárová z Umělecko-průmyslového muzea v Praze. Protože však podepsala Chartu 77 nebyl jí povolen výjezd, aby mohla výstavu zahájit a byla propuštěna ze zaměstnání. Středisko odmítlo výstavu přijmout bez Fárové a sestavilo výstavu vlastní z fotografií, které propůjčili američtí přátelé.

Při zahájení promluvila řada amerických a francouzských fotografů i novinářů, kteří předvedli své snímky z Prahy, zejména fotografie mnoha těch, kteří podepsali Chartu 77, včetně prof. dr. Patočky, Václava Havla, dr. Hájka, Vaculíka a dalších. Mezi mluvčími byly dvě mladé francouzské novinářky z časopisu Elle, které přijely do Prahy v lednu, aby se setkaly se signatáři Charty; byly však uvězněny a potom vypovězeny z Československa.

Jiným řečníkem byl Malcolm W. Brown, východoevropský dopisovatel The New York Times, který byl svědkem toho, jak se policie dobývala do bytu spisovatele Kohouta. Promluvil také Jiří Hochman, redaktor Reportéra za Pražského jara (nyní je profesorem na universitě státu Ohio), který zdůraznil, že publicita na Západě je nejlepší pomoc persekuovaným v Československu a ostatních komunistických zemích. — Nakonec byl promítnut barevný film z pohřbu Jana Palacha, který natočil francouzský fotograf Raymond Depardon, který osobně podal k filmu slovní doprovod.

Přítomným byl rozdán protest, podepsaný třinácti americkými a dvaceti dvěma západoevropskými fotografy, proti persekuci Anny Fárové.

PODĚKOVÁNÍ MISTRA FRANTIŠKA KUBINY

shormistra LYRY, pěveckých sborů ČSA a slovinského sboru "PREŠEREN"

na banketu k poctě jeho 80. narozenin v Sokole Tábor v Berwynu, v sobotu 29. května 1977

Drazí přátelé — sestry — bratři našich pěveckých sborů — Lyry — ČSA a Prešéren!

Jsem zde Vámi pozdravován vroucími proslovy, že nevím a nenalézám slov, jak bych Vám měl náležitě poděkovati. Jedině si pokládám za milou povinnost, abych z celého srdce poděkoval zároveň i se svou ženou Aničkou:

Především: našim pěveckým sborům — Lyře — ČSA — and many thanks to our "Slovene Singing Society "Prešéren": — "Chvala lepa"! — a všem přátelům za tento krásný a milý večer, který společně uspořádali k mým narozeninám.

Vzpomínám na začátky mého působení zde v Chicagu a když jsem slyšel tolik chvály o sobě — napadlo mne, jak nesmírně těžkou, ale zároveň — sladkou tíhu zodpovědnosti nesu v mém srdci — za pokračování mé práce zde. Za svého dlouhého dirigentského působení — ve staré vlasti a zde v Chicagu — celkem šedesáti dvou let — snažil jsem se vždycky, abych se alespoň vždy dobře zhostil — této mé — ne vždycky snadné práce!

Jsem vděčen Bohu za to, že mi dopřál až do těchto mých pozdních let — sloužiti zde v zahraničí — našemu národnímu československému umění hudbou a zpěvem naší drahé vlasti!

Velký dík patří našim pěveckým sborům, které tak obětavě a s láskou pomáhaly neustále udržovati při životě lásku a nadšení v našich srdcích — pro naše krásné písně, našeho československého národa.

Přijměte prosím, znovu všichni, za toto vše mé tisíceré díky!

ČESKOSLOVENSKÁ NÁR. RADA AMERICKÁ
OBLASTNÍ VÝBOR CHICAGO
2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill.
Telefon: 656-1117

Srdečně zve vás, vaši rodinu a vaše přátele na

XXI. ČESKOSLOVENSKÝ DEN

A MANIFESTACI ZA SVOBODU

V NEDĚLI 19. ČERVNA 1977
WOZNIAKOVA ZAHRADA
2530 S. BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILLINOIS

- Obědy od 11:30 hod. dopoledne
- Výborná česká jídla — domácí pečivo
- Program ve 2:30 hod. odpoledne
- Po programu taneční zábava
- Hudba Franka Zákrockého
- Vstupné $2.50
- Krásné věcné dary

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

A vždy, i když šlo o sumy veliké, o 30, 50, ano i 100 tisíc lir, přinesl nějaký dobrodinec třebas již v posledním splatném okamžiku, kolik Don Bosko potřeboval.

Kázal jsem kdysi o sv. Klementu Hofbauerovi a řekl jsem, že jeho rukama prošly statisíce. Někteří lidé se pohoršili a rozumovali: Vidíte, jak kněží jsou chytří, jak dovedou od lidí vyluzovat peníze! Nic jim nevěřit, a nic jim nedávat! — Shánělí však svatí a horliví kněží peníze pro sebe? Zůstalo z milionů, které Don Bosko vyžebral, něco pro jeho osobní prospěch? A ožebračil někoho, když na dobrých srdcích vydobyl almužny ke cti Boží a k časnému i věčnému blahu tisíců opuštěné mládeže?

BUĎ VŮLE TVA!

Ani nejhorší finanční nesnáze nepřipravily Dona Boska nikdy o duševní klid a rozvahu. Ale roku 1867 stihlo jej utrpení, které chvílemi zahánělo přívětivý úsměv se rtů a plnilo srdce Boskovo hlubokým zármutkem. Dověděl se totiž, že v Římě pochybují o jeho pravověrnosti, a chtějí odsoudit jeho spisek jako víře nebezpečný.

Jak už bylo v kapitole VII. řečeno, vydal Don Bosko r. 1867 ve sbírce "Katolické čtení" brožurku: "Výročí svatého apoštola Petra." Účelem spisku bylo oživit v lidu úctu k sv. Petru i k papežství. Brožurka vyšla vlastně už po druhé, první a církevně schválené vydání vyšlo roku 1854. Biskup ivrejský dal spisku tehdy své Imprimatur. Katolické listy uvítaly tehdy spisek velmi nadšeně, římští knihkupcové jej nestačili objednávat. Roku 1858 odporučil kardinál vikář papežův sbírku "Katolické čtení", v níž brožurka vyšla, co nejvřeleji, a sv. Otec, děkuje Donu Boskovi za darované výtisky, odepsal mu: "Není způsobu úspěšnějšího a lepšího, jak roznítit a posílit zbožnost lidu křesťanského." — Don Bosko se z úspěchu radoval a vydal počátkem roku 1867 spisek znova. Brožurka se rozletěla veškerou Itálií, byla v několika týdnech rozebrána a známá jesuitská revue Civiltà Cattolica rozepsala se o brožurce velmi pochvalně.

Najednou se rozneslo, že kterýsi římský profesor bohosloví objevil na straně 192. spisku větu, kterou by si mohl někdo špatně vykládat. Don Bosko se totiž zmínil, že někteří dějepisci té doby nepovažují otázku o pobytu sv. Petra v Římě za rozřešenu. Don Bosko zastával v knížce názor, že pobyt sv. Petra v Římě je věcí dokázanou, ale na konci napsal větu, pro něho tak nešťastnou: "Domnívám se, že radím správně všem, kdo chtějí o pobytu sv. Petra v Římě mluvit a psát, aby ji nepovažovali za článek věroučný. Budiž to řečeno katolíkům i protestantům." Ubohý Done Bosko, kolik soužení tě tato věta stála!

Knížka byla skutečně udána posvátné kongregaci indexu (pro knihy zakázané) a poradce kongregace, kanovník Delicati, profesor církevních dějin na ústavě sv. Apolináře, byl pověřen podati kongregaci svůj úsudek. Profesor prosil knihu větu za větou jako na řešetu a shrnul svůj rozsudek do slov: "proscribendum donec corrigatur", t.j. knihu zakázat, dokud nebude opravena.

Kongregace se však přísným rozsudkem profesorovým neřídila. Sv. Otec Pius IX. nedovolil Boskovu knihu prohlásit za zakázanou: "Ne, ne," pravil, "nezavrhovat knihy. Ubohý Don Bosko! Jestliže má v knize něco opravit, nechť věc opraví v budoucím vydání, a postačí." — Donu Boskovi bylo rozhodnutí sv. Otce posláno po arcibiskupu turinském. Ovšemže byl ochoten ihned všechno opravit, ale mrzelo jej hrozně, že v Římě pochybují o jeho pravověrnosti, že snad i samého sv. Otce zarmoutil. Rozhodl se, že pošle prefektovi kongregace indexu ospravedlnění a vyloží upřímně svůj názor: Autora nikdy ani nenapadlo tvrdit, že pobyt sv. Petra v Římě nemá s věrou co činit, chtěl prostě říci, že tato událost církevních dějin není v seznamu věcí, které Církev za články víry prohlásila. Celá brožurka přece prozrazuje, že spisovatel je přesvědčen, že římský biskup jediný je nástupcem sv. Petra a má jako Petr nejvyšší autoritu nad veškerým sborem biskupským. — "Jsem ochoten", ukončuje Don Bosko svůj rozklad, "změnit, opravit, vynechat nebo přidat ve své knížce vše, co mi bude přesně vytknuto."

Jednoho květnového večera po modlitbě zavolal si Don Bosko svého řeholníka klerika Chiapale do pokoje. "Sedni si," pravil, "opíšeš mi tyto listiny krasopisně, ale velmi krasopisně a brzy." — Šlo o tři listiny: dopis římské kongregace indexu, doprovod dopisu, adresovaný na turinského kardinála, a ospravedlnění Boskovo, vypracované za spolupráce Boskova přítele, Mons. Gastaldiho, biskupa ze Salluzo.

Poslechněme však chvilku klerika Chiapale: "Když jsem čętl dopis od římské kongregace, zarazil jsem se nad jeho přísným tónem. Zdálo se mi, že pisatelé dopisu vůbec si nevšímají důležité úlohy, jakou Don Bosko tehdy v Církvi Boží již měl, a všeobecné jeho vážnosti u vrstevníků. Když jsem listiny opisoval, zaslechl jsem z vedlejšího pokoje co chvíle Boskovy bolestné povzdechy a sténání. O půl noci otevřel dveře. "Jsi už hotov?"

"Ještě ne."

"Zbývá ti ještě mnoho?"

"Už jenom toto!"

"Jdi spát, zítra ráno to dopíšeš, ale o osmi se to musí odeslat."

Vzal si opisy do svého pokoje a četl. Posadil se pak do lenošky, držel papíry v rukou, a všecek zarmoucen mi pravil:

"Tak vidíš, jak to jde do tuha!"

"Ale, Done Bosko, jen trpělivost, z toho nebude nic."

Don Bosko se obrátil ke kříži na stole a zaúpěl: "Bože můj, víš, s jakým úmyslem jsem napsal onu knihu. Ach, smutná jest duše má až k smrti . . .! Staň se vůle tvá. Nevím opravdu, jak přežiji tuto noc!" A velké slzy padaly z Boskových očí, vzlykot mu dusil další slova v hrdle.

Těšil jsem jej několika větami a Don Bosko mi na konec pravil: "Jdi spát, ale časně ráno přijď." — O páté jsem byl už u něho. Byl klidný a uspokojený. Sedl jsem a psal, on odešel do zpovědnice a sloužil mši svatou. Než se vrátil, byl jsem s opisy hotov. Prohlédl opis a spokojeně mě pochválil: "Výborně, jsi umělec!" Byl to ráno jiný Don Bosko, než v noci. V noci smutný až k nepoznání, ráno klidný a veselý. Vtom bylo u dveří už slyšet hlas biskupa Gastaldiho. "Je Don Bosko zde?"

"Je Monsignore!"

"Račte dál, Milosti," zval přívětivě Don Bosko vzneseného hosta.

"Rukopis je hotov?"

"Hotov, Monsignore, hotov!"

Biskup přelétl očima listiny a pokývl hlavou: "Dobré je to, neschází nic."

"A co myslíte, Monsignore, je tím všecko nebezpečí zažehnáno?"

"Ovšem, člověče malověrný," odpověděl biskup, "jen se nic nebojte. Přečetl jsem vaši knížku, nějaké nepřesnosti tam jsou, ale o bludech ani řeči. Opravíte tu a tam něco, a záležitost bude pohřbena, věřte mi."

Tak se také stalo. Kongregace indexu vzala Boskovy vysvětlivky na vědomí, přesvědčila se o pravověrnosti Boskově a o jeho nejčistších úmyslech, nařídila nějaké opravy a listiny byly uloženy do akt.

Don Bosko považoval však květen r. 1867 za nejbolestnější měsíc svého života.

Dost často stíhaly Dona Boska různé nemoci. Již jako čtyřicátníku se mu kazil zrak. V roce 1856 byl při duchovních cvičeních u sv. Ignáce za ranní červencové bouře sražen bleskem a oslněn na pravém oku. Nocemi, ztrávenými nad psacím stolkem při spisování knih, si oči ještě více zkazil. V roce 1878 oslepl na pravé oko úplně a levé oko sláblo víc a víc. Lékaři zakázali Donu Boskovi číst a psát při umělém světle.

Roku 1846 mu otekly žíly na nohou. Neduh se horšil a horšil, takže od roku 1853 byl už trvalým, a ztěžoval Donu Boskovi nesmírně chůzi. Nazýval tento neduh svým ustavičným křížem.

Velmi často dostával Don Bosko prudkou horečku, souvisící s kloubovým revmatismem. Míval při ní kůži všecku osypanou červenými neštovičkami, proměňujícími se po uzrátí v lupy. V roce 1871 dlel Don Bosko ve Varazze, tam se velmi zachladil a přivodil si velmi bolestivý revmatismus osrdí. Všichni myslili, že bude konec, všichni byli pak přesvědčeni, že zvláštní požehnání Pia IX. zachránilo Boskův život.

Velmi často bolívala Dona Boska hlava a hrozné bolesti vystál se zuby. Někdy se mu zdálo, říkal, že mu hlava bolestí pukne.

Po celý život sužovaly jej plíce a dost často chrlíval krev. V roce 1884 si uhnal koncem ledna neustálým zpovídáním zánět průdušek, byl úplně prací vyčerpán a nohy otékaly víc a víc. Uzdravoval se velmi pomalu. Tu přišly veliké účty za římský kostel Božského Srdce a Don Bosko si umínil, že pojede žebrat do Francie. Kdekdo jej s cesty zrazoval, ale Don Bosko, sotva se trochu zotavil, do Francie jel. V té době vznikla u něho nemoc, která za málo let jej i sklátila, zánět míchy. Donu Boskovi se křivila páteř. Poslední tři léta života Boskova byla hrozně bolestná. Don Bosko zeschl, vypadal jako stín svého dřívějšku, a bez cizí pomoci nebyl s to učinit kroku. Byl upracován a vyčerpán. Pracoval nad lidské síly a platil svou horlivost děsnými bolestmi.

* * *

Don Bosko zasvětil svůj život chudobné a opuštěné mládeži, dočkal se však od školních úřadů špatné odměny. Školní úřady trvaly na svých předpisech neúprosně, předpisy jim byly svatosvaté, výjimky nesnesly. V předměstí turinském se jen hemžilo dětmi, pro které neexistovala škola. Nikdo se o jejich vzdělání nestaral, nikdo jim školy nepostavil, nikdo je do školy nevolal. Rostly na negramotné analfabety. Donu Boskovi bylo líto zástupu dětí a zřídil pro ně ve své oratoři několik tříd. Děti se učily, radoval se Don Bosko, radovali se rodiče, že i děti nejchudších mohou chodit do školy. Najednou však procitla u školních úřadů náramná starostlivost o školní výchovu malých uličníků valdockých. Don Bosko má na periferii školu, několik tříd, a to už dávno. Zdali pak má zkoušené učitele? Věc nutno vyšetřit. Jen se lidé podívejte, ten kněz se opovážil svěřit vyučování mládeže učitelům, z nichž jen někteří jsou zkoušeni, jiní se teprve ke zkouškám připravují. Tak to nejde, to je proti zákonu.

Pokračování

VZKŘÍŠENÍ

(Dokončení ze str. 5)

Boží. Tam ovšem přestávají mít smysl otázky jako např.: Kam se všichni vejdeme? Budeme moci do vesmíru? Žít v Bohu znamená mít účast svým způsobem na všech Božích vlastnostech i na jeho všudypřítomnosti, moci pronikání. Jistě není náhodné vypravování evangelia, že zmrtvýchvstalý Kristus se zjevuje tu i tam, že prochází zavřenými dveřmi (Jan 20, 26). A přece dokazuje výslovně apoštolům, že není jen "duch". Tomáš sahal do jeho jizev, a — aby apoštoly přesvědčil, že je živý, jedl s nimi.

Zase ovšem skeptik se ptá, jak je to možné. V době kristologických diskusí ve třetím a čtvrtém století bylo často slyšet toto přirovnání. Lidství se podobá studenému železu, božství ohni. Dej železo rozžhavit do ohně a můžeš dělat železem to, co se jinak dělá jen ohněm: pálit a svítit. Cosi podobného se stalo s lidstvím Kristovým, které se spojilo s božstvím. Mělo vlastnosti, které člověku nepatří. Jak by mohla slina s blátem vyléčit oči slepému od narození (sr. Jan 9, 11)! ptají se Otcové v homiliích. A přece se to stalo. Všecko, co Ježíš dělal a čeho se dotýkal, mělo účast na síle Boha. Dokonce i třásně jeho obleku uzdravily krvotokou ženu (Mt. 9, 20).

S podobným jevem se setkáváme i dnes ve svátostech. Jak by mohlo umytí ve vodě očistit duši? A přece věříme v sílu křtu; křestní voda tu moc skutečně má, ne sama ze sebe, ale ze spojení s Kristem. Chleba a víno jsou jídlo pro tělo, v eucharistii se stávají pokrmem duše.

Silou slova se ve svátostech hmota stává duchovní skutečností. Která hmota je povolána k takovému oduchovnění? Jenom víno, chléb, olej a voda? Věříme, že i hmota našeho vlastního těla, která povstala stvořitelským slovem Božím k životu na zemi, slovem Božím doroste i do plnosti života věčného, Božího. Je to něco tak úžasného, že si to ovšem těžko dovedeme představit.

Přesto však můžeme poměrně jednoduše odpovědět na spoustu naivních otázek, kterými nás skeptikové a nevěřící zavalí: Jakpak se na zemi všichni vejdeme? Jak se budeme procházet vesmírem? Jak se budeme navzájem stýkat a mluvit? Budu chodit na procházku se sv. Františkem? Dám si od sv. Tomáše Akvinského vysvětlit, jak rozuměl své teologické Summě?

Odpověď je jedna a docela prostá. Budu-li žít, jak věříme, v Bohu, budu moci podle stupně spojení s ním, neboli podle stupně slávy v nebi, dělat všecko to, co je možné Bohu. Takové věci, o kterých mluví otázky, ovšem nejsou problémy, které by nepřekonal Bůh, tedy nemohou tížit ani člověka v Kristu vzkříšeného.

VOICE OF THE NATION

CZECH RELIGIOUS AND CULTURAL CONTRIBUTIONS to the AMERICAN LIFE AND CULTURE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Continued from last issue)

And then he enumerates some of the most prominent bandmasters, namely "Joseph Buchar, veteran of the Civil, Indian and Spanish-American wars, the bandmaster at the Academy at West Point: William E. Bolcika bandmaster at the Brooklyn Navy Yard and during the Civil War the bandmaster of the Sixth Regiment of United States Infantry; Vondracek of New York, the leader of the military bands in the various garrisons of the United States Army; Mr. Torovsky, the band leader of the Annapolis Naval Academy and an American Czech, a certain Fallis, who conducted a band as far off as Cairo in Egypt."

Many American Czechs proved also to be noted performers, conductors and composers. Joseph Kovarik of the New York Philharmonic Society was regarded as a leading Viola player in the country. Josef Stransky excelled as the conductor of the same Society. Rudolph Friml was a renown' pianist and composer, Victor Kolar a violinist and composer, and Alois Reiser, John Mokrejs, L. Urban as composers.

There are many orchestral organizations with many Czech musicians, some of them consisting entirely of Czechs. Many still remember, for example, the performance of Kryl's band at Chicago. Cleveland was famous in the entire State of Ohio for the Mudra and Zamecnik bands. Among the numerous chamber music groups the Hruby Quintet of Cleveland deserves special mention.

The best known of the Czech composers is certainly Antonin Dvorak, who was director of the National Music Conservatory in New York from 1892 to 1895. He is often called the Father of American music because of his "New World Symphony", written in New York between January 10 and May 24, 1893. On the recommendation of his friend, Joseph Kovarik, Dvorak visited Spillville, Iowa, and there he wrote his beautiful American Quartet and String Quartet. To commemorate this, a part of the main road near that town was named after him. "During his stay in America," says E. Zizka, "H. T. Burleigh, the American Negro composer, interested Dvorak in Negro music; that interest was responsible for not only a String Quartet based on themes of Negro character, but also the Symphony 'From the New World'. Musical critics estimate that Dvorak utilized in his Symphony 'From the New World', not only the American Negro folk idiom, but also some American Indian musical phraseology, thus weaving an orchestral masterpiece from elements truly American. We are entitled to say, thanks to Dvorak, America may boast of a symphonic work entirely its own; a work which later gave inspiration to other native American composers who also took the local folk idiom as a substance from which to create indigenous classical compositions.

In order to illustrate the importance of this work in the history of American music and the enthusiasm with which it was received by the American public, let me quote a few passages from the reports printed in the New York Herald after the first performance of this masterpiece at Carnegie Hall, December 16, 1893:

"Dr. Antonin Dvorak, the famous Czech composer and director of the National Conservatory of Music, dowered American art with a great work yesterday, when his new symphony in E minor 'From the New World' was played at the second Philharmonic rehearsal in Carnegie Music Hall. The day was an important one in the musical history of America. It witnessed the first performance of a noble composition.

"It saw a large audience of usually tranquil Americans enthusiastic to the point of frenzy over a musical work and applauding like the most excitable 'Italianissimi' in the world.

"The work was one of heroic proportions. And it was one cast in the art from which such poet-musicians as Beethoven, Schubert, Schumann, Mendelssohn, Brahms and many other 'glorious ones of the earth' have enriched with the most precious outwelling of his musical imagination.

"And this new symphony by Antonin Dvorak is worthy to rank with the best creations of these musicians whom we have just mentioned. Small wonder that the listeners were enthusiastic. The work appealed to their sense of the easthetically beautiful by its wealth of tender, pathetic, fiery melody; by its rich harmonic clothing; by its delicate, sonorous, gorgeous, every varying instrumentation.

"And it appealed to the patriotic side of them. For had not Dr. Dvorak been inspired by the impression which this country had made upon him? Had he not translated these impressions into sounds, into music? Had they not been assured by the composer himself that the work was written under the direct influence of a serious study of the national music of the North American Indians? Therefore, were they not justified in regarding the composition, the first fruits of Dr. Dvorak's musical genius since his residence in this country, as a distinctive American work of art?" There are few musical compositions which have been greeted with such enthusiasm by American critics and public.

Not only Dvorak's "New World Symphony" but also other of his compositions, especially his "Humoresque" and "Slavonic Dances", have definitely been accepted as a part of the musical appreciation of America, becoming thoroughly domesticated in this country in more than one sense.

The interest in Dvorak opened the door to the acceptance of other great Czech composers in American musical circles, especially Smetana's operas and chamber music, and of Zdeněk Fibich whose "Píseň lásky", better known in America as "A Poem," became quite popular. In our day, the composer, Bohuslav Martinu, has found his new home in America, and his composition often appear on concert programs.

* * *

A native of Cleveland, Zamecnik, son of the well-known bandmaster, made an appreciable contribution to more popular American music which was readilly accepted by the American public. Well known are extremely melodius light operas of another Czech American, Rudolph Friml, especially his "Firefly", "High Jinks", "Katinka", "Rose Marie" and "The Vagabond King".

The violinist, Victor Kolar, on occasions conductor of the Damrosch Symphony Orchestra, is also known as a composer of music. His compositions, "Hiawatha", "Indian Scherzo", "Fairy Tale", and "Americana", besides others, were well received by the American public. V. Kopta and J. H. Čapek were famous violinists. V. A. Raboch became famous with his organ recitals. Among other American musicians and composers of Czech extraction, let us quote especially, besides John Mokrejs mentioned above, Ladislav Urban, E. J. Polak, and Otakar Nováček. Many Czech Americans are prominent members of philharmonic societies.

These are only a few examples illustrating the best of Czech contribution to American culture. Other known musical talents appeared in this country either temporarily or permanently: for example, among the most recent Czech immigrants, Jarmila Novotná, Rafael Kubelík, Rudolf Firkušný.

* * *

Czech contribution to American graphic art is not as conspicuous as that of music, but still quite prominent. Rudolph Ruzicka, for example is a highly esteemed wood engraver in the United States. J. C. Vondrous excelled as an etcher, and Vojta Pressig became famous for his colored posters designed for the "Bohemian National Alliance" during the First World War. Albin Polasek, professor of the Chicago Art Institute, Vozech and Joseph Korbel, New Yorkers, won a high place among American sculptors. Others excelled in illustration and poster drawing, especially Emmanuel Nadherny, who was, for years a member of the art staff on the "New York Herald". The two centers of Czech artists, New York and Chicago, have added many names to the history of modern American Art. For example: A. Sterba, painter Wilimovsky, teachers in the Chicago Art Institute, R. F. Ingerle, Th. F. Ouska, O. Farsky, A. Petrtyl, R. Behunek and others.

(To be continued in next issue)

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

VATICAN'S BISHOP DESKUR SALUTES CHICAGO AS "THE PILOT CITY IN COMMUNICATIONS"

"One of the tremendous benefits the United States offers the modern world is development of free communications. And in this pilot country, you in Chicago are the pilot city." This was the conviction expressed on World Communications Day observed here last week (May 25) by the President of the Pontifical Commission for Social Communications, the Most Reverend Andrew M. Deskur, during a liturgy which he concelebrated with John Cardinal Cody in Holy Name Cathedral.

One purpose of this annual celebration, in the words of Bishop Deskur, is to promote "the intelligent dialogue of every Christian in the whole Church with the modern world. Its objectives thus include alerting the conscience of the viewer, the listener, the reader to selective choice of communication. "We are living today in a river of communication. It is a flow of words, of pictures, of sounds. We need a mature Christian reaction to communication." Coupled with this mature reaction, there is another requirement in meeting the "key problem" of the modern world today — and even more, tomorrow — that is communications: namely, "the personal, positive involvement that is requested by the Church of today of every one of us." Furthermore, the Bishop declared, this involvement is necessary on a social scale — because communications is "a work of the community", not an isolated, individual matter.

Attentive to the Bishops' words at the end of the concelebrated liturgy were nearly 600 guests invited by Cardinal Cody to this eleventh World Communications Day. Participating in the Mass and following reception were representatives of the entire spectrum of print media, from the wire services and large daily newspapers to the ethnic press and neighborhood weeklies. Men and women of the religious media also attended, including the heads of the Communication of the United States Catholic Conference, Robert B. Beusse. They were joined by the deads of the Communications Department of the Archdiocese, the Catholic Television Network of Chicago, the Editor of the diocesan newspaper, The New World, and Radio/TV Department. A representative cross-section of the broadcast media who came to the celebration included on-the-air anchormen, news reporters, TV crew members and technicians, public-service and community-affairs directors, as well as top management personnel.

Advertising Profession Singled out

Because the advertising sector of the world of communications was chosen by Pope Paul VI for special attention this year, an effort was made to invite men and women of this field. Among the guests were some 50 executives from a dozen major advertising agencies, from company management in advertising-marketing positions, and from the trade press. An equal number of public relations and publicity professionals participated — from industry, from the non-profit aworld in such fields as education and health services, and including a dozen men and women presidents of public-relations firms.

Bishop Deskur had a special word for these professionals: "In a special way this year the Holy Father, the Bishops, call to our attention a particular class of professionals — those in advertising: a very important sector of community life, a very important sector of communications media . . . We are all in some way dependent on this activity every day," he said.

Also honoring the event by their presence were heads of several major Chicago-area professional organizations in the communications field — American Women in Radio and Television, the Public Relations Society of America and the Publicity Club of Chicago, Women in Communications, Inc., the Chicago Advertising Club, and the Agate Club of Chicago.

OPEN LETTER

Open Letter to the representatives of the free countries at the conference in Belgrade, Yugoslavia, which will also be attended by diplomats from the enslaved countries behind the Iron Curtain.

Gentlemen,

kindly pay some attention to these few lines written by someone who has experienced both the Nazi and the Bolshevik terror and has sacrificed his life to efforts aiming at political and cultural freedom.

Amindst a growing number of new social problems the representatives of the free countries are getting ready to participate in a conference with governments either directly subjugated by the Soviet Union and her armed forces or by a Bolshevik ideology. Please, kindly don't forget a basic fact: that the Bolshevik delegates are not willing to discuss the real situation in their respective countries and that they will accept your suggestions without the slightest intention of following them. There always remains in their tactics, as well as in their general behavior, a great deal of falsity absolutely strange to civilized men.

As early as 1921 Lenin wrote: "The Western capitalists are going to offer to us their banking services so that we may use their money to support Bolshevik movements in their own countries. They are going to place at our disposal all the necessary material, their technological know-how and will also help to construct our armament industry which we shall need to defeat them."

Perhaps Lenin had no extrasensorial capabilities. But it is really fascinating to observe the fulfillment of his words. Today the misinformed Western governments support fully the Soviet Union and thus help their main enemy to grow.

Following the Helsinki agreement about 44 million dollars have been lent to the Bolshevik governments to feed their slavery-systems. Surely the history of man has seen few manifestations of a childish naivete of this kind.

The revolts of the past decades — East Germany in 1953, Poland and Hungary in 1956 and Czechoslovakia in 1968 -- have all been cruelly suppressed by the Soviet Union while the puppet-governments were issuing false proclamations which the Free World accepted as truthful.

It is more than probable that in Belgrade the Soviet Zone diplomats will go as far as to attack the Free World using invented assertions merely to cover up their own "concentration-camp" style of existence.

At the close of the First World War the Bolshevik regime began to rule one country only. Today its influence has spread well over the larger part of the world. Would you like to see your own children growing under a Bolshevik control, in an atmosphere of persecution and enforced "cooperation"? It could well happen that, in that case, your children will be sending messages abroad — should there still be any "abroad" — quite similar to the Czech Chart of 1977.

The choice is indeed your own.

Sincerely yours,

Josef V. Toman-Tománek.
author and publisher of
Czech books
88-36., 162 Street,
Jamaica, L.I.
New York 11432, U.S.A.

National Right to Life Committee Convention '77

Registration for the National Right to Life Committee Convention '77 to be held at the Chicago Conrad Hilton, has reached nearly one thousand. This early registration figure, according to Marcy Cavanaugh Sneed, convention director, is an encouraging sign that Convention '77 will be the largest convention to date; thus an impressive national event for the Pro-life movement.

The National Right to Life Committee Convention '77 is set for June 16th—19th in Chicago.

Among others, Mrs. Sneed says she has received word that a one hundred car motorcade will leave from the famous St. Louis Arch to come to Chicago for the gathering. St. Louis is the site of next year's National Right to life Committee Convention.

Mrs. Sneed stressed the impogrtance of anyone who has not already done so, to make reservations and register for the convention immediately.

The convention will bring together a diverse and interesting cross section of both lay and professional people in education, science, medicine, journalism, and other disciplines.

Events surrounding the National Right to Life Committee Convention '77 include a Parade of the States in downtown Chicago, and a benefit concert and rally at Chicago Stadium.

The rally and concert will star Roy Rogers and Dale Evans with The Sons of the Pioneers, The Sean Morton Downey Singers, and The New People . . . Also scheduled to appear at the rally are nationally known sports, political and religious leaders in behalf of the Pro-life movement.

Convention planners say the National Right to Life Committee Convention '77 is expected to draw national and perhaps worldwide attention to the Pro-life movement and its' many and diverse supporters.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

AUTOMATIC SCREENING OF MANAGEMENT

(This is the third in a series of five articles elaborating on the five factors that make our American private enterprise so effective.)

Although there are only four major automobile companies today, yet 1,400 independent companies have been started during the past 90 years to make automobiles.

Suppose the United States government had decided that 1,400 companies making automobiles were too many, and had decided to screen out 1,300 of them. What factors would have determined which 1,300 were to be eliminated?

Well, they would have looked at them through the colored glasses of the politicians. If one were a good vote-getter or a liberal political contributor, obviously he would not have been screened out. But this policy of Party politics can be hazardous.

In England, during the height of the Socialist control of the British government in the 1950's, a taxi-cab driver who was a good Socialist and active in Party affairs was appointed General Manager of one of the nationally owned coal mines.

He was not a good manager, and his operation was a liability rather than an asset to the nation. But he was a good Party man, a good vote-getter, so his mismanagement was tolerated.

In more complete socialistic states, such as the Communistic U.S.S.R., all management is screened on criteria established by a minority group of elite Party members. The only choices available to the citizens of the country are the choices approved by the Party, the state.

What has the automatic screening of management done for America? Consider the story of our ancestors in this country.

The immigrant pilgrim came to the New World to till the soil. He started with a simple tool, the hoe, as his initial commercial investment. With his hoe he could perhaps work a two- or three-acre spread — if he was industrious.

This was little more than subsistence farming, but the little more was enough to add something to his farming operation, such as a plow and an ox or a mule to pull the plow.

With his new tools, the American farmer expanded his efforts to include possibly 100 acres, thus multiplying his profits. More profits purchased a start in the livestock phase of the business world, better farming tools, more land, more seed, etc.

From there the American farmer went to seeders, harvesters, fertilizers, tractors, combines, what have you.

The farmer profited; the public profited from his goods; the government profited from his taxes; and the economy enjoyed the maximum of free enterprise's offerings.

That's the way it's supposed to be done in the free play of the American system. It's done automatically.

The government shouldn't get involved, and you shouldn't get involved except to the extent that you buy the products you like best. And the companies which stay in business are the ones which sell enough products to make sufficient profit to keep us with competition. Others have to get out.

The management that can get the job done stays, of course. The management that can't meet the keen competition is screened out — automatically.

The economic pay-off is how much you can buy in needs and luxuries with what you earn. You can buy approximately twice as much in America as can the employee in any other country and five to ten times as much as in many countries.

This leaves only the best to run the industries and businesses which are in the great competitive game in America. So you can buy your products, your commodoties, your needs and your desires, with less hours of labor than can the people of any other nation on earth.